

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 142/2025 van 4 september 2025

Dossiernummer : DOS-2023-01916

Betreft : het onrechtmatig gebruik van bewakingscamera's in en rond een studentenhuus

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna 'GBA');

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming) (hierna 'AVG');

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit* (hierna 'WOG');¹

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna "de klager";

De verweerder: Y, hierna "de verweerder".

¹ De GBA herinnert eraan dat de wet van 25 december 2023 tot wijziging van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (WOG), en het nieuw reglement van interne orde van de GBA, op 1 juni 2024 in werking zijn getreden. De nieuwe bepalingen zijn van toepassing op klachten, bemiddelingsdossiers, verzoeken, inspecties en procedures voor de Geschillenkamer die aanvangen vanaf deze datum. De nieuwe WOG is beschikbaar via deze link: https://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2017120311&table_name=wet, en het reglement van interne orde via deze link: < <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/reglement-van-interne-orde-van-de-gegevensbeschermingsautoriteit.pdf>>. Dossiers die zijn aangevat vóór 1 juni 2024, waar dit dossier deel van uitmaakt, zijn daarentegen onderworpen aan de bepalingen van de WOG en het reglement van interne orde zoals deze bestonden vóór deze datum.

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van de klacht betreft het onrechtmatig gebruik van bewakingscamera's in en rond een studentenhuus.
2. Op 13 april 2023 diende de klager een klacht in bij de GBA tegen de verweerder, dewelke op 3 mei 2023 door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk werd verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en op grond van artikel 62, §1 WOG werd overgemaakt aan de Geschillenkamer.
3. Op 2 juni 2023 werd overeenkomstig artikel 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en de inventaris van de stukken.
4. Op 24 november 2023 werd het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, werd het verslag bij het dossier gevoegd en werd het dossier door de Inspecteur-Generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (artikel 91, §1 en §2 WOG).
5. Op 1 februari 2024 besliste de Geschillenkamer op grond van artikel 95, §1, 1° en artikel 98 WOG dat het dossier gereed was voor behandeling ten gronde en werden de betrokken partijen per e-mail en per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, §2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens werden zij op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.

De partijen werden verzocht hun verweermiddelen over te maken aangaande:

- Geen schending van artikel 5.1. a) AVG wegens het voldoen aan de transparantie verplichting tegenover de bewoners van de studentenwoning aangezien informatie over de verschillende bewakingscamera's en de eventuele bestaande noodzaak ervan werden verstrekt en tegenover betrokkenen aangezien het pictogram met de correcte identiteit en contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke werd aangebracht.
- Schending van artikel 5.1. a), artikel 6.1, artikel 5.2 en artikel 24 AVG vanwege het niet kunnen aantonen van de rechtmatigheid en de behoorlijkheid van de verwerking en, indien de verwerkingsgrond gerechtvaardigd belang zou zijn, vanwege het niet aantonen van de voorafgaand uitgevoerde belangenafweging en van de informatieverplichting voortvloeiend uit artikel 13 AVG.
- Schending van artikel 5.1. c) AVG wegens
 - het in beeld brengen door middel van een bewakingscamera van de toegang en de tuin van de bureu en de openbare weg.

- het in beeld brengen door middel van een bewakingscamera van een gemeenschappelijke ruimte waarbij de bewoners van de studentenwoning noodgedwongen worden onderworpen aan camerabewaking voor de volledige duur van hun aanwezigheid in die ruimte.
 - het in beeld brengen door middel van een bewakingscamera van het volledige gemeenschappelijke terras en de (achter-)tuin waarbij de bewoners noodgedwongen worden onderworpen aan camerabewaking voor de volledige duur van hun aanwezigheid op die locaties.
 - Schending van artikel 5.1. b), artikel 5.2 en artikel 24 AVG wegens het niet duidelijk omschrijven van het doeleinde van de verwerking.
 - Schending van artikel 5.1. c), artikel 5.2 en artikel 24 AVG wegens het niet voldoende hebben uitgewerkt van de minimale gegevensverwerking of de noodzaak.
 - Schending van artikel 30.1 en artikel 30.4 AVG wegens de onmogelijkheid om een register van beeldverwerkingsactiviteiten aan te leveren.
6. Op 2 februari 2024 werd de aan de verweerder aangetekende zending van 1 februari 2024 afgetekend voor ontvangst.²
 7. De Geschillenkamer ontving geen conclusie van antwoord van de verweerder.
 8. Op 3 april 2024 ontvingen de Geschillenkamer en de verweerder de conclusie van repliek van de klager via e-mail.
 9. De Geschillenkamer ontving geen conclusie van repliek van de verweerder.
 10. Op 7 januari 2025 nodigde de Geschillenkamer de partijen ambtshalve uit voor een hoorzitting op 5 maart 2025. Gezien de zaakvoerder van de verweerder niet reageerde op deze uitnodiging, contacteerde de Geschillenkamer de dochter van de zaakvoerder telefonisch op 27 februari 2025 en verplaatste ze op 28 februari 2025 de hoorzitting naar 23 april 2025.
 11. Op 11 april 2025 werden de partijen ingelicht over de verplaatsing van de hoorzitting naar 8 mei 2025.
 12. Op 8 mei 2025 vond de hoorzitting plaats, waarbij de klager fysiek deelnam en de verweerder vanop afstand deelnam.
 13. Op 9 mei 2025 werd het proces-verbaal van de hoorzitting aan de partijen voorgelegd.
 14. De Geschillenkamer ontving geen opmerkingen op het proces-verbaal van de hoorzitting.

² Zie Stuk 39, Bewijs ontvangstbevestiging aangetekend schrijven – verweerder.

15. Op 30 juni 2025 maakte de Geschillenkamer aan de verweerder het voornemen kenbaar over te gaan tot het opleggen van een administratieve geldboete, alsmede het bedrag daarvan, teneinde de verweerder de gelegenheid te geven zich te verdedigen, voordat de sanctie effectief wordt opgelegd.
16. Op 19 juli 2025 ontving de Geschillenkamer de reactie van de verweerder op het voornemen tot het opleggen van een administratieve geldboete, alsmede het bedrag daarvan.
17. Op 12 augustus 2025 contacteerde de Geschillenkamer de verweerder aangezien de reactie van de verweerder niet volledig leek te zijn, wat diezelfde dag door de verweerder werd tegengesproken met de boodschap dat haar reactie volledig was.

II. Motivering

II.1. Beschrijving van de verwerking en de klacht

18. De verweerder is als BV eigenaar van een studentenhuus met 8 studentenkamers. Gezien de medische toestand en het deeltijds verblijf in het buitenland van de zaakvoerder van de BV (hierna 'zaakvoerder'), vertegenwoordigt de dochter van de zaakvoerder (hierna 'dochter') de BV bij de Geschillenkamer. De dochter beheert ook het studentenhuus sinds de gezondheidstoestand van de zaakvoerder dit niet meer toeliet.
19. In het studentenhuus waar de klager op het moment van de klacht een kamer huurde, werd reeds sinds 2018 gebruik gemaakt van vier bewakingscamera's. Er hingen camera's in de gemeenschappelijke keuken, op het gemeenschappelijk terras, in de richting van de tuin en aan de studenteningang van het pand in de richting van de openbare weg. Het inspectieverslag verduidelijkt dat de camera's enkel opnemen wanneer er beweging wordt gedetecteerd en dat de beelden worden doorgestuurd naar de fabrikant van de camera's zodat de zaakvoerder via haar smartphone *real time* toegang heeft tot de beelden. De beelden worden ook opgeslagen op een PC.
20. De klager was van mening dat het gebruik van de camera's niet proportioneel was. Na een bemiddelingspoging van de klager via de universiteit en een informatieverzoek bij de Eerstelijnsdienst (hierna 'ELD'), diende hij een klacht in bij de GBA.

II.2. De verwerkingsverantwoordelijke

21. Overeenkomstig artikel 4.7 AVG dient als verwerkingsverantwoordelijke te worden beschouwd: de "*natuurlijke persoon of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt*". Het Hof van Justitie van de Europese Unie

(hierna ‘HvJEU’) heeft in zijn rechtspraak het begrip “verwerkingsverantwoordelijke” meermaals ruim uitgelegd teneinde een doeltreffende en volledige bescherming van de betrokkenen te verzekeren.³

22. De Inspectiedienst stelde vast dat de verweerder eigenaar is van het studentenhuus⁴ waar de camera’s zijn geïnstalleerd. Zij staat vermeld op de pictogrammen die het gebruik van de bewuste camera’s aangeven. De zaakvoerder staat vermeld als contactpersoon in de aangifte van de camera’s bij de lokale politie. De installateur van de camera’s verklaart dat de installatie is gebeurd op vraag van de verweerder.⁵ De factuur van de levering en plaatsing van de camera’s is eveneens gericht aan de verweerder.⁶ In de kruispuntbank van ondernemingen staat de ‘verhuur van al dan niet gemeubelde appartementen en huizen’ opgenomen als hoofdactiviteit van de verweerder.⁷
23. In de antwoorden op de vragen van de Inspectiedienst vermeldde de zaakvoerder het doel van de verwerking van de beelden van de camera’s, met name “om onregelmatigheden te zien”⁸ en “om mogelijke onregelmatigheden te kunnen vaststellen”⁹. Vier camera’s, de middelen voor de verwerking, werden op vraag van de verweerder geïnstalleerd door een installateur, die aan de zaakvoerder ook de inloggegevens bezorgd heeft om toegang te krijgen tot de beelden via haar smartphone.
24. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder de verwerkingsverantwoordelijke is van de persoonsgegevens die worden verwerkt door de vier camera’s die zijn geïnstalleerd in en rond het studentenhuus.

II.3. Rechten van verdediging

25. Tijdens de communicatie met de verweerder in aanloop van de hoorzitting, wierp zij op dat zij zich niet schriftelijk heeft kunnen verdedigen in dit dossier aangezien zij niet op de hoogte was van de klachtenprocedure. Zij beweerde de aangetekende brief met de uitnodiging tot conclusies nooit ontvangen te hebben. Zij stelde bovendien dat de handtekening op het bewijs van ontvangst van de aangetekende zending niet van de zaakvoerder was, aangezien die op dat moment niet in België verbleef. De verweerder toont de afwezigheid van de zaakvoerder op het moment van aftekenen van de aangetekende zending aan met een boekingsoverzicht van twee vluchten heen en terug

³ Zie o.a. HvJEU, Arrest van 5 juni 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, randnummer 27-29.

⁴ Zie ook stuk 21, Eerste reactie van de VV – syndicus.

⁵ Bijlage Re: DOS-2023-01916-022 DL bij stuk 24, antwoord van de verwerker/installateur.

⁶ Bijlage F18.0107 bij stuk 26, Antwoord van de verwerker.

⁷ KBO Public Search op naam van de verweerder, uitgevoerd op 07 mei 2025.

⁸ Stuk 27: Antwoord op brief ID op datum van 10 oktober 2023.

⁹ Stuk 30: Antwoord 2 op datum van 21 oktober 2023.

naar het buitenland. Het moment van ondertekenen van de aangetekende zending valt in de periode tussen de twee geboekte vluchten.

26. De Geschillenkamer stelt vast dat:

- de verweerder ten laatste op 27 oktober 2022 op de hoogte is van de bezorgdheden van de klager aangaande de camera's in het studentenhuys;¹⁰
- er een bemiddeling is geweest tussen de klager en de dochter in het bijzijn van de dienst huisvesting van de betrokken universiteit op 22 februari 2023.¹¹ De zaakvoerder werd via e-mail op de hoogte gehouden van deze bemiddeling;
- de klager, na een informatievraag aan de Eerstelijnsdienst, de verweerder heeft laten weten dat hij een klacht zou indienen indien een oplossing zou uitblijven¹² en
- er overleg is geweest tussen de dochter, die de bemiddeling inzake de camera's heeft gevoerd, en de zaakvoerder.¹³

27. Op 25 augustus 2023 wordt de verweerder door de Inspectiedienst op de hoogte gebracht dat er een onderzoek lopende is aangaande de bewuste camera's op basis van een klacht. Naar aanleiding van een herinnering van de Inspectiedienst, heeft de dochter gereageerd op de vragen en stelde: *'[de zaakvoerder] is op de hoogte van het volledige dossier en eventuele voorgeschiedenis.'*¹⁴ De Geschillenkamer stelt hierbij vast dat de dochter reageerde op een brief van de Inspectiedienst die verzonden werd naar het e-mailadres van de zaakvoerder. Op 10 en 21 oktober 2023 beantwoordde de verweerder de vragen van de Inspectiedienst¹⁵. Deze antwoorden werden verstuurd vanop het e-mailadres van de zaakvoerder.

28. Op 1 februari 2024 nodigde de Geschillenkamer de verweerder uit tot het indienen van conclusies. Deze uitnodiging werd zowel aangetekend als via e-mail verzonden. Op 2 februari 2024 wordt de aangetekende zending afgetekend voor ontvangst op het adres van de maatschappelijke zetel van de verweerder.¹⁶ Het e-mailadres dat door de Geschillenkamer werd gebruikt, is hetzelfde e-mailadres van de verweerder dat reeds sinds de initiële contactname door de dienst huisvesting van de universiteit werd gebruikt; het betreft dus een geldig e-mailadres dat effectief gebruikt wordt door de verweerder.

¹⁰ Bijlage aan stuk 1, klachtenformulier, mail van 27 oktober 2022 om 10:55.

¹¹ Ibid, mail van 2 februari 2023 om 11:43 en mail van 24 februari 2023 om 17:48.

¹² Ibid, mail van 26 maart 2023 om 19:55.

¹³ Ibid, mail van 6 april 2023 om 18:07.

¹⁴ Stuk 21, Eerste reactie van de VV – syndicus.

¹⁵ Stuk 28, Antwoord van de VV en stuk 31 Antwoord 2 van de VV.

¹⁶ Stuk 39, Bewijs ontvangstbevestiging aangetekend schrijven – verweerder.

29. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder correct op de hoogte is gebracht van het vervolg van de klachtenprocedure en dat de verweerder rechtsgeldig is uitgenodigd tot het indienen van schriftelijke conclusies. Het boekingsoverzicht van de verweerder weerlegt het afgetekende ontvangstbewijs van de aangetekende zending niet. Daarenboven geeft de verweerder geen enkele reden waarom zij de e-mail niet zou ontvangen hebben.
30. Gezien de verweerder niet is ingegaan op de uitnodiging tot schriftelijk verweer, heeft de Geschillenkamer op 7 januari 2025 de partijen ambtshalve uitgenodigd op een hoorzitting, teneinde de verweerder in staat te stellen zich mondeling te verweren.¹⁷ Deze hoorzitting was gepland op 5 maart 2025. Gezien het uitblijven van enige reactie van de verweerder, heeft de Geschillenkamer op 27 februari 2025 telefonisch contact opgenomen met de dochter, waarvan het telefoonnummer in het klachtendossier zat, teneinde te vernemen of de verweerder zou deelnemen aan de hoorzitting. Gezien de verweerder standpunt wou innemen, werd de hoorzitting van 28 februari 2025 verplaatst naar 23 april 2025. Op 11 april 2025 werd de hoorzitting nogmaals verplaatst naar 8 mei 2025.
31. Op de hoorzitting heeft de dochter, die de zaakvoerder vertegenwoordigde vanwege haar verblijf in het buitenland en haar gezondheidsproblematiek, op vraag van de Geschillenkamer bevestigd dat zij het verweer op zich neemt, dat ze alle stukken heeft kunnen inkijken en dat ze niet meer hoeft af te stemmen met de zaakvoerder alvorens de hoorzitting verder te zetten. De dochter stelt eveneens dat ze geen uitstel van de hoorzitting meer nodig acht. De Geschillenkamer neemt voor deze vertegenwoordiging ook in rekening dat de zaakvoerder de rol van de dochter omschreef als: *“beheert sinds mijn [medische situatie] de koten”*¹⁸ en dat de dochter zelf haar rol omschreef als: *“Omwille van medische redenen en haar welverdiende pensioen heeft ze mij gevraagd om een deel van het beheer van de studentenkamers op mij te nemen.”*¹⁹
32. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder voldoende en correct werd geïnformeerd over de klacht en de mogelijkheid tot schriftelijk verweer. Daarenboven heeft de Geschillenkamer ambtshalve een hoorzitting georganiseerd zodat de verweerder haar standpunten alsnog mondeling kon innemen. De Geschillenkamer oordeelt dat de rechten van verdediging van de verweerder werden gerespecteerd.

II.4. De rechtmatigheid van de verwerking

33. Om aan het principe van de rechtmatigheid van de verwerking van artikel 5.1.a AVG te voldoen, moet deze verwerking gebaseerd zijn op één van de gronden die zijn opgesomd in

¹⁷ Stuk 42, uitnodiging hoorzitting aan de partijen verstuurd bij mail.

¹⁸ Bijlage Scan 0004 bij stuk 27, Antwoord van VV, 10 oktober 2023, vraag 2.

¹⁹ Stuk 21, eerste reactie van de VV – syndicus.

artikel 6.1 AVG. Daarenboven stelt artikel 5.2 AVG dat de verweerder de naleving van dit principe moet kunnen aantonen.

34. De Inspectiedienst stelde tijdens haar onderzoek vast dat *“in deze casus de [verwerkingsverantwoordelijke] geen ‘rechtmatigheid van de verwerking’ kan aantonen conform artikel 6.1 van de AVG.”*²⁰

II.4.1. Doel van de verwerking

35. Aangaande de camera in het pand heeft de verweerder geantwoord aan de Inspectiedienst dat het doel *“om onregelmatigheden te zien”*²¹ betrof. Op vraag van de Inspectiedienst verduidelijkt de verweerder dit antwoord als volgt: *“bvb om te zien door wie de grote zak met drugs in de keukenkast werd gedeponed.”*²² Op een andere vraag antwoordde de verweerder: *“De brandladder werd meermaals gebruikt als toegang tot het dakterras en de keuken. Vooral door niet huurders. Om mogelijke onregelmatigheden te kunnen vaststellen werd de camera geplaatst.”*²³
36. In het reglement inwendige orde studentenhuys (hierna ‘huisreglement’) wordt het doel van de camera’s als volgt omschreven:

“8. [...]. Ter bescherming van de goederen en om veiligheids- en leefregels kan de verhuurder camerabewaking gebruiken in het studentenhuys.

[...]

*25. Er is een vast camera observatiesysteem geïnstalleerd dat de bewaking en het toezicht van plaatsten tot doel heeft, met de bedoeling: misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen, vast te stellen of op te sporen; overlast te voorkomen, vast te stellen of op te sporen; bescherming van de veiligheid- en leefregels en dat alleen voor deze doelen beelden verwerkt. [...]*²⁴

37. Tijdens de hoorzitting verklaart de verweerder dat het doel van de camera initieel bestond uit het garanderen van de veiligheid van de studenten en de interne orde van het studentenhuys. Na de installatie werden de beelden ook gebruikt om een drugsmisdrijf op te lossen, om de naleving van de Covid19-maatregelen in het studentenhuys te controleren en af te dwingen, om de bezoekersaantallen in het studentenhuys te controleren en om de politie te helpen bij een vermeende aanrandingszaak in de buurt.

²⁰ Stuk 31, Document – verslag van het onderzoek, p. 36.

²¹ Bijlage Scan 0004 bij stuk 27, Antwoord van VV, 10 oktober 2023, vraag 6.a.

²² Bijlage camera bij Stuk 30, Antwoord 2 van de VV van 21 oktober 2023, vraag 6.

²³ Bijlage camera bij Stuk 30, Antwoord 2 van de VV van 21 oktober 2023, vraag 2.

²⁴ Bijlage bij Stuk 1, Klachtenformulier van 20 april 2023, reglement inwendige orde studentenhuys.

38. De Geschillenkamer stelt op basis van de foto's in het dossier vast dat het eigendom van de verweerder slechts zeer beperkt beschermd is met een omheining en open is aan de straatkant. Alternatieve maatregelen hadden wezenlijk kunnen bijdragen aan de bescherming van het eigendom van de verweerder, zonder dat er een noodzaak was aan enige verwerking van persoonsgegevens. De Geschillenkamer stelt daarenboven vast dat het eigendom van de verweerder niet exclusief dienst doet als studentenhuus. In het pand bevindt zich ook een appartement van diegene die instaat voor het onderhoud van de gemeenschappelijke ruimte.²⁵ De camera aan de ingang van het studentenhuus filmt enkel de studententoeegang van de openbare weg tot aan de deur. Er is geen beeldvorming van de toegang tot het appartement of van de voorkant van het pand. De Geschillenkamer stelt bijgevolg vast dat het hoofddoel van de camera's gericht was op de controle van de studenten en dat er geen controle was van de andere huurder, noch van de voorkant van het pand, dat nochtans aan de straatkant lag.
39. Ook de Inspectiedienst heeft het in haar bevindingen over twee onderscheiden doeleinden: *“De Inspectiedienst merkt op dat bewakingscamera's op de ingang/toegang tot de studentenwoning een gerechtvaardigd doel: ‘beveiliging van de woning’ kunnen hebben. Het doel rond controle op de leefregels gaat ver en is niet duidelijk omschreven.”*²⁶
40. De Geschillenkamer stelt vast dat het doel van de verwerking van persoonsgegevens door middel van de vier camera's tweeledig is:
- enerzijds dienden de camera's ter bescherming van het eigendom van de verweerder;
 - anderzijds dienden de camera's ter controle van de naleving van het huisreglement door de studenten in en rond het pand.

Het achterliggende belang van de verweerder is haar eigendom te vrijwaren van schade en eventuele schade te kunnen verhalen op de dader ervan.

II.4.2. Aantonen van de rechtmatigheid van de verwerking

41. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder noch tijdens het onderzoek van de Inspectiedienst, noch tijdens het verweer voor de Geschillenkamer de rechtmatigheid van de verwerking aantoont, ondanks de vragen die hierover werden gesteld. Zij toont nergens aan op welke rechtsgrond de verwerking van de persoonsgegevens door middel van de camera's is gebaseerd. Evenmin toont zij aan dat er een belangenafweging is gemaakt, indien de verwerking op een gerechtvaardigd belang zou zijn gebaseerd.

²⁵ Stuk 80, PV hoorzitting, p.9.

²⁶ Stuk 31, Document – verslag van het onderzoek, p. 36.

42. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder een inbreuk maakt op artikel 5.2 AVG aangezien de verweerder de naleving van de rechtmatigheid van de verwerking zoals bepaald in artikel 5.1.a *juncto* artikel 6.1 AVG, niet aantoonst.

Desondanks onderzoekt de Geschillenkamer ambtshalve of de verweerder voor het verwerken van persoonsgegevens door middel van de vier camera's kon steunen op één van de rechtsgronden van artikel 6.1 AVG.

II.4.3. Wettelijke verplichting, algemeen belang of vitaal belang

43. De Geschillenkamer stelt vast dat geen enkele wetgeving (artikel 6.1.c AVG) de verweerder verplicht camerabeelden te verwerken in het kader van het verhuren van studentenkamers en dat van vitaal belang (artikel 6.1.d AVG) helemaal geen sprake kan zijn.
44. De verweerder haalt in haar antwoord aan de Inspectiedienst aan dat het doel van de verwerking van de camerabeelden, met name “om onregelmatigheden te zien”, moet verstaan worden als: *“bvb om te zien door wie de grote zak met drugs in de keukenkast werd gedeponneerd.”*²⁷ De verweerder wijst ook naar een *“vaststelling poging diefstal wagen na thuiskomst”*²⁸ en naar *“Ook werden de beelden al opgevraagd door de politie in de zaak van een aanranding in de buurt van het gebouw”*²⁹. In het huisreglement wordt eveneens verwezen naar taken in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag: *“misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen, vast te stellen of op te sporen; overlast te voorkomen, vast te stellen of op te sporen; [...]”*³⁰
45. Alhoewel de verweerder hier lijkt te wijzen op een verwerking in het kader van een algemeen belang van artikel 6.1.e AVG, kan deze rechtsgrond geen toepassing vinden aangezien de wetgever de verweerder geen enkele taak van algemeen belang had toegewezen, laat staan dat de verweerder een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag werd opgedragen.

II.4.4. Toestemming

46. De rechtsgrond toestemming is gedefinieerd in artikel 4.11 AVG als ‘elke vrije, specifieke, geïnformeerde en ondubbelzinnige wilsuiting waarmee de betrokkene door middel van een verklaring of een ondubbelzinnige actieve handeling hem betreffende verwerking van persoonsgegevens aanvaardt’. Overweging 42 specificeert: ‘Toestemming mag niet worden

²⁷ Bijlage camera bij Stuk 30, Antwoord 2 van de VV van 21 oktober 2023, vraag 6.

²⁸ Ibid, vraag 1.

²⁹ Bijlage bij Stuk 1, Klachtenformulier van 20 april 2023, mail van 6 april 2023 om 18:07.

³⁰ Bijlage bij Stuk 1, Klachtenformulier van 20 april 2023, reglement inwendige orde studentenhuys.

geacht vrijelijk te zijn verleend indien de betrokkene geen echte of vrije keuze heeft of zijn toestemming niet kan weigeren of intrekken zonder nadelige gevolgen’.

47. Ten eerste stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder geen enkel door de klager ondertekend document voorlegt waaruit duidelijk blijkt dat de klager zijn toestemming geeft voor de verwerking van zijn persoonsgegevens door middel van de vier camera’s.
48. De Geschillenkamer oordeelt dat het tekenen voor kennisname en het uitblijven van een bezwaar tegen het verwerken van de camerabeelden geen ondubbelzinnige wilsuiting is waarmee de klager toestemming geeft tot het verwerken van de camerabeelden. Daarenboven oordeelt de Geschillenkamer dat de klager geen echte of vrije keuze heeft aangezien het weigeren van het verwerken van de beelden mogelijk kan leiden tot het stopzetten van het huurcontract. In dit kader verwijst de Geschillenkamer naar richtsnoer 05/2020³¹ van de European Data Protection Board (hierna ‘EDPB’), dat stelt: *“Indien toestemming is opgenomen als een niet-onderhandelbaar onderdeel van de voorwaarden, wordt deze verondersteld niet vrijelijk te zijn verleend.”*³²
49. Bovendien verbiedt artikel 8 van de wet tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera’s (hierna ‘camerawet’)³³ het heimelijk gebruik van bewakingscamera’s. Het gebruik is heimelijk indien er geen voorafgaande toestemming van de gefilmde persoon is. Hetzelfde artikel bepaalt dat het betreden van een plaats waar een pictogram aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt, geldt als voorafgaande toestemming. Deze toestemming uit de camerawet is echter geen geldige toestemming volgens de AVG aangezien de klager niet vrij is te kiezen of hij zich wil onderwerpen aan de camerabewaking of niet. Hij kan immers niet kiezen of hij het studentenhuus betreedt of niet. Het bekend maken van de aanwezigheid van camera’s met pictogrammen is niet voldoende als toestemming volgens de AVG om deze camera’s te gebruiken. De Geschillenkamer wijst in dit verband op een arrest van 19 maart 2025 van het Marktenhof waarin het Hof duidelijk maakt dat een wetsbepaling terzijde moet gelaten worden indien deze bepaling niet conform is met een duidelijke Unierechtelijke bepaling.³⁴
50. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder zich niet kan baseren op de rechtsgrond toestemming van artikel 6.1.a AVG om de camerabeelden van de klager in en rond het studentenhuus te verwerken.

³¹ EDPB, Richtsnoeren 05/2020 inzake toestemming overeenkomstig Verordening 2016/679, versie 1.1, vastgesteld op 4 mei 2020.

³² Ibid, randnummer 13.

³³ Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera’s, BS 31 mei 2007.

³⁴ Hof van Beroep Brussel, sectie Marktenhof, arrest 2024/AR/1690 van 19 maart 2025, randnummer 20.

II.4.5. Contractuele noodzaak

51. In het mailverkeer van de bemiddeling tussen de klager en de verweerder staat een indicatie voor het gebruik van de rechtsgrond contractuele noodzaak van artikel 6.1.b AVG: *“Dit systeem is niet nieuw, het was bekend bij de start van jullie huurcontract.”*³⁵ In de antwoorden van de verweerder op de tweede reeks vragen van de Inspectiedienst staat een tweede indicatie voor het gebruik van de rechtsgrond contractuele noodzaak: *“Als iedereen getekend heeft voor kennisneming van het feit dat de camera er hangt en geen bezwaar uit, is het dan toegestaan of niet?”*³⁶
52. Beide indicaties wijzen naar een vermeende contractuele noodzaak door de ondertekening van het huurcontract, waarvan het huisreglement deel uitmaakt. In dit huisreglement wordt twee maal verwezen naar het gebruik van de camera's:

“Artikel 8: De huurder mag enkel bezoek voor zichzelf binnenlaten. Ter bescherming van de goederen en om veiligheids- en leefregels kan de verhuurder camerabewaking gebruiken in het studentenhuis.

Artikel 25: Er is een vast camera observatiesysteem geïnstalleerd dat de bewaking en het toezicht van plaatsen tot doel heeft, met de bedoeling: misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen, vast te stellen of op te sporen; overlast te voorkomen, vast te stellen of op te sporen; bescherming van de veiligheids- en leefregels en dat alleen voor deze doelen beelden verwerkt. [...]”
53. Teneinde een verwerking van persoonsgegevens te kunnen baseren op de contractuele noodzaak, moet er een contract bestaan, moet het contract rechtsgeldig zijn en moet de verwerking objectief noodzakelijk zijn ter uitvoering van het contract.³⁷ De EDPB stelt in haar richtsnoer duidelijk dat *“Slechts de verwijzing of vermelding van gegevensverwerking in een overeenkomst is niet voldoende om de betreffende verwerking te laten vallen binnen de reikwijdte van artikel 6, lid 1, onder b).”*³⁸ en dat *“noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst met de betrokkene (...) strikt [moet] worden geïnterpreteerd en geen situaties [dekt] waarin de verwerking niet daadwerkelijk noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst, maar eerder eenzijdig opgelegd aan de betrokkene door de voor de verwerking verantwoordelijke.”*³⁹
54. De Geschillenkamer stelt vast dat het huurcontract dat werd afgesloten tussen de klager en de verweerder als wezenlijke inhoud het verhuren van een studentenkamer, inclusief

³⁵ Bijlage bij Stuk 1, Klachtenformulier van 20 april 2023, mail van 6 april 2023 om 18:07.

³⁶ Bijlage camera bij Stuk 30, Antwoord 2 van de VV van 21 oktober 2023, vraag 7.

³⁷ EDPB, Richtsnoeren van 8 oktober 2019 betreffende de verwerking van persoonsgegevens op grond van artikel 6, lid 1, onder b), van de AVG in het kader van de verlening van onlinediensten aan betrokkenen, versie 2.0, randnummer 26.

³⁸ Ibid, randnummer 27.

³⁹ Ibid, randnummer 28.

gemeenschappelijke ruimtes, heeft. Essentieel in deze overeenkomst zijn het aanbieden van een kamer en gebruik van de gemeenschappelijke ruimtes van het pand tegen een maandelijkse vergoeding. Het gebruik van de camera's is niet opgenomen in het contract, maar staat wel vermeld in het huisreglement, dat een bijlage is aan het contract.

55. De Geschillenkamer oordeelt dat de verwerking van de camerabeelden door de verweerder geen noodzakelijke verwerking is in het kader van de verhuur van een studentenkamer en de gemeenschappelijke ruimtes. Ook zonder dit cameratoezicht zou het huurcontract geldig en uitvoerbaar zijn.

II.4.6. Gerechtvaardigd belang

56. Tenslotte heeft de Geschillenkamer onderzocht in hoeverre de verwerking zou kunnen worden gebaseerd op een gerechtvaardigd belang (artikel 6.1.f AVG) van de verweerder. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie⁴⁰ dient de verweerder aan te tonen dat:

- i. De belangen die zij met de verwerking nastreeft, als gerechtvaardigd kunnen worden erkend (de “doeltoets”);
- ii. De beoogde verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van die belangen (de “noodzakelijkheidstoets”);
- iii. De afweging van die belangen ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van de klager doorweegt in het voordeel van de verweerder of van een derde (de “afwegingstoets”).

57. De Geschillenkamer herhaalt⁴¹ de twee doelen van het verwerken van persoonsgegevens door middel van de vier camera's: enerzijds het beschermen van het eigendom van de verweerder en anderzijds het controleren van de naleving van het huisreglement door de studenten. Het achterliggende belang van de verweerder is haar eigendom te vrijwaren van schade en eventuele schade te kunnen verhalen op de dader ervan.

Doeltoets

58. De Inspectiedienst heeft vastgesteld dat de verwerking plaatsvindt in een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats, gedefinieerd in artikel 2, 3° Camerawet als: *“elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers”*. Artikel 7, §3 Camerawet beperkt de verwerking van de camerabeelden in dergelijke plaatsen als volgt: *“Het bekijken van deze*

⁴⁰ HvJEU Arrest van 4 mei 2017, Rīgas Satiksme, C-13/16 ECLI:EU:C:2017:336, para. 28, en HvJEU Arrest van 7 december 2023, Gevoegde zaken C-26/22 en C-64/22, Schufa, ECLI:EU:C:2023:958, para. 74.

⁴¹ Zie hiervoor randnummer 40.

beelden in real time is uitsluitend toegestaan om onmiddellijk te kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde. Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen en slachtoffers op te sporen en te identificeren”.

59. Inzake het beschermen van een eigendom heeft de EDPB reeds aangegeven dat inbraak, vandalisme en diefstal voorbeelden zijn van situaties die een videobewaking rechtvaardigen.⁴² In dat kader wees de verweerder op een drugsincident in het gebouw en een aanrandingsincident in de buurt. In beide incidenten werden de camerabeelden gebruikt door de politie. Alhoewel deze voorbeelden plaats vonden na de installatie van de camera's, wijzen deze voorbeelden op een reële veiligheidsproblematiek in de buurt. De verweerder toont echter op geen enkel moment aan dat zij hiervan schade heeft ondervonden.
60. De Geschillenkamer stelt vast dat zowel de Camerawet als de EDPB het gebruik van camera's gerechtvaardigd achten indien de beelden gebruikt worden om misdrijven vast te stellen en de verantwoordelijken van deze misdrijven en de daaruit volgende schade te identificeren. De Geschillenkamer oordeelt dat het beschermen van het eigendom een gerechtvaardigd belang van de verhuurder betreft.
61. De Geschillenkamer oordeelt echter dat een inbreuk op het huisreglement, dat door de verweerder is opgesteld en enkel van toepassing is op de studenten, niet gelijk kan gesteld worden met de bescherming tegen een misdrijf of een verstoring van de openbare orde en bijgevolg niet valt onder het gerechtvaardigd belang zoals bepaald in de Camerawet of door de EDPB.
62. De Geschillenkamer stelt vast dat de Vlaamse decreetgever in het Woninghuurdecreet in artikel 14⁴³, de verweerder de bevoegdheid geeft om haar eigendom te controleren. De decreetgever verwoordt dit in de toelichting van het artikel als volgt: *“In de rechtsleer wordt aangenomen dat de verhuurder het recht heeft om het verhuurde goed te betreden om zich er van te vergewissen of de huurder zijn verbintenissen nakomt. De verhuurder kan dan de staat en het onderhoud van het verhuurde goed nagaan: hij heeft immers de verplichting om onderhouds- en herstellingswerkzaamheden uit te voeren aan het goed ([...]. Door het goed te betreden kan hij nagaan of deze werkzaamheden nodig zijn. De verhuurder kan*

⁴² EDPB, Richtsnoeren 3/2019 inzake de verwerking van persoonsgegevens door middel van videoapparatuur, versie 2.0 vastgesteld op 29 januari 2020, randnummer. 19.

⁴³ Artikel 14, lid 3 van het Decreet van 9 november 2018 houdende bepalingen betreffende de huur van voor bewoning bestemde goederen of delen ervan: *“Met behoud van de toepassing van het eerste lid kan de verhuurder het goed betreden op overeengekomen tijdstippen [...] om zich ervan te vergewissen of de huurder zijn verbintenissen nakomt.”*

daarnaast nagaan of de huurder het goed gebruikt als een goede huisvader en volgens de overeengekomen bestemming.”⁴⁴

63. De Geschillenkamer stelt echter vast dat de permanente controle van de naleving van het huisreglement op gespannen voet staat met het rustig genot dat een verhuurder aan een huurder moet verzekeren. Dit rustig genot is opgenomen in artikel 1719 van het Burgerlijk Wetboek⁴⁵, in artikel 14 van het Vlaams Woninghuurdecreet⁴⁶ en in artikel 12⁴⁷ van de huurovereenkomst. Om die redenen heeft de Vlaamse decreetgever de controle ter plaatse van de verhuurder beperkt, maar wel mogelijk gemaakt: *“Met behoud van de toepassing van het eerste lid kan de verhuurder het goed betreden op overeengekomen tijdstippen [...] om zich ervan te vergewissen of de huurder zijn verbintenissen nakomt.”⁴⁸*

Deze controle is dus beperkt tot een klein aantal huisbezoeken per jaar en slechts na toestemming van de huurder. Het gebruik van camera's die alles filmen dat beweegt voldoet op geen enkele manier aan deze twee voorwaarden: de controle is permanent en de huurder heeft geen enkele mogelijkheid om toe te stemmen of te weigeren. De Geschillenkamer oordeelt bijgevolg dat het controleren van de naleving van het huisreglement via camerabewaking in strijd is met het rustig genot, bijgevolg niet legitiem is en dus geen gerechtvaardigd belang betreft van de verhuurder.

De Geschillenkamer oordeelt dat het beschermen van het eigendom van de verweerder een gerechtvaardigd doel is, maar dat de controle van de naleving van het huisreglement niet legitiem is. Gezien de drie voorwaarden voor het gerechtvaardigd belang cumulatief zijn, zal de Geschillenkamer de andere twee toetsen niet meer uitvoeren voor de controle van de naleving van het huisreglement.

Noodzakelijkheidstoets

64. De vraag stelt zich of het cameratoezicht ten eerste geschikt is, ten tweede of het toereikend is en ten derde of het noodzakelijk is voor de beoogde doelen.⁴⁹

⁴⁴ Vlaams Parlement, Ontwerp van decreet houdende bepalingen betreffende de huur van voor bewoning bestemde goederen of delen ervan, ingediend op 4 juni 2018, 1612 (2017-2018), p. 34.

⁴⁵ Art. 1719 BW “De verhuurder is, uit de aard van het contract, en zonder dat daartoe enig bijzonder beding nodig is, verplicht: [...]; 3° De huurder het rustig genot daarvan te doen hebben zolang de huur duurt.”

⁴⁶ Artikel 14 van het Decreet van 9 november 2018 houdende bepalingen betreffende de huur van voor bewoning bestemde goederen of delen ervan: “De verhuurder is verplicht de huurder het rustig genot van het gehuurde goed te geven zolang de huur duurt.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid kan de verhuurder het goed betreden op overeengekomen tijdstippen om zijn verplichtingen conform artikel 25 te kunnen nakomen en om zich ervan te vergewissen of de huurder zijn verbintenissen nakomt.”

⁴⁷ “De verhuurder verbindt er zich toe het rustig genot te verzekeren. Hij heeft slechts toegang tot het gehuurde goed, in geval van overmacht of mits toestemming van de huurder.

⁴⁸ Artikel 14, lid 3 van het Decreet van 9 november 2018 houdende bepalingen betreffende de huur van voor bewoning bestemde goederen of delen ervan.

⁴⁹ EDPB, Richtsnoeren 3/2019 inzake de verwerking van persoonsgegevens door middel van videoapparatuur, versie 2.0 vastgesteld op 29 januari 2020, randnummer 24.

65. Het leidt geen twijfel dat camerabewaking geschikt is om het eigendom van de verweerder te beschermen aangezien zij op verschillende plaatsen op het eigendom van de verweerder de handelingen en gedragingen van de aanwezigen vastleggen en bewaren, waardoor identificatie ook mogelijk wordt.
66. De Geschillenkamer oordeelt echter dat het cameratoezicht niet toereikend is voor de bescherming van het eigendom aangezien de voorkant van het pand niet wordt bestreken door het cameratoezicht. De voorkant van het pand is tevens de straatkant en is dus het makkelijkst toegankelijk voor derden. Desondanks heeft de verweerder besloten hier geen camera op te richten, waardoor ze een deel van haar eigendom en de belangrijkste toegang tot haar eigendom, namelijk de voordeur, onbeschermd laat.
67. Inzake de noodzakelijkheid van het cameratoezicht ter bescherming van het eigendom, stelt de Geschillenkamer daarenboven vast dat de verweerder weinig maatregelen treft om de toegang van derden tot haar eigendom te verhinderen; er is bijvoorbeeld geen noemenswaardige omheining die zou kunnen bijdragen tot een effectieve bescherming van het eigendom van de verweerder. Aangaande het vaststellen van een misdrijf bestaan er ook voldoende alternatieven die een camerabewaking overbodig maken. Het betreft immers een pand waarin acht studenten en een permanente huurder wonen en leven. Elke bewoner kan als goede huisvader dus een eventueel misdrijf en/of schade vaststellen en melden.
68. De Geschillenkamer stelt bovendien vast dat de beelden zowel *real time* als *a posteriori* kunnen worden bekeken. Inzake de *real time* consultatie van de beelden heeft enkel de zaakvoerder toegang via haar smartphone. Zij verblijft echter voor langere periodes van het jaar in het buitenland en toont geen nood of voorzieningen aan voor het permanent bekijken van de beelden door bijvoorbeeld een bewakingsfirma.
69. De Geschillenkamer oordeelt bijgevolg dat de verwerking van persoonsgegevens door middel van camerabewaking niet noodzakelijk is voor het beschermen van het eigendom aangezien er initieel geen minder ingrijpende maatregelen werden genomen, aangezien er geen nood is tot het *real time* bekijken van de beelden, aangezien het cameratoezicht niet toereikend is voor het doeleinde en aangezien er voldoende alternatieven zijn voor het vaststellen van eventuele misdrijven door derden.

Afwegingstoets

70. Ten overvloed zal de Geschillenkamer in de afwegingstoets het belang van de verweerder afwegen tegen het belang, de fundamentele rechten en vrijheden en de redelijke verwachtingen van de studenten.
71. Het belang van de verweerder is haar eigendom te beschermen. Zij woont echter niet in dit pand, maar verhuurt enerzijds acht studentenkamers en anderzijds een appartement aan

een permanente huurder. Alhoewel de verweerder voorbeelden gaf van een drugsdelict en een vermeende aanranding in de buurt van het pand, is nergens in het dossier enige sprake van reeds geleden schade door derden of door het gedrag van de studenten.

72. Tegenover dit belang van de verweerder staan de belangen en fundamentele rechten en vrijheden van de studenten, waaronder de eerbiediging van hun privéleven. Zowel het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie als de Belgische Grondwet beschermen in het bijzonder het recht op privacy en de onschendbaarheid van de woning. Het gebruik van permanente camerabewaking waarvan de beelden zowel *real time* kunnen worden bekeken als worden opgenomen, in de ruimtes in en de zone rond het pand betreft een schending van de privacy van de gewoonlijke gebruikers van dit pand.
73. In hoofddorde stelt de Geschillenkamer vast dat de ‘gewoonlijke gebruikers’, zoals opgenomen in de definitie van de niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats van artikel 2 Camerawet⁵⁰, niet de verweerder betreft maar wel de studenten. De enige andere bewoner van het pand, de persoon die instond voor het onderhoud van de gemeenschappelijke ruimte, verbleef in een appartement dat niet onder toezicht van enige camera stond.
74. De Geschillenkamer stelt vast dat het om vier camera’s gaat die beelden opnemen wanneer de bewegingssensor van de camera wordt geactiveerd. Dit betekent dat iedereen die binnen het bereik van de sensor komt, onvermijdelijk wordt vastgelegd op beeld. Deze beelden worden opgenomen, maar zijn ook *real-time* te bekijken via de applicatie op de smartphone van de zaakvoerder. Uit het onderzoek van de Inspectiedienst blijkt dat ook de fabrikant en de installateur toegang hebben tot de beelden.⁵¹ De Geschillenkamer stelt vast dat alle bewegingen of handelingen van alle studenten en hun bezoekers buiten het pand, op het terras en in de gemeenschappelijke keuken permanent worden verwerkt en *real time* of *a posteriori* te bekijken zijn door de verweerder, de fabrikant van de camera’s en de installateur.
75. In zijn klacht en tijdens de hoorzitting gaf de klager het voorbeeld van een controle ter plaatse door de verweerder op basis van het *real time* bekijken van de camerabeelden. Deze controle vond plaats naar aanleiding van het bezoek van twee vrienden die mee waren komen koken, eten en afwassen, zonder dat er sprake was van enige overlast.⁵² Daarnaast gaf de klager in zijn klacht ook het voorbeeld van een *a posteriori* controle van de beelden door de verweerder naar aanleiding van het niet correct sorteren van afval in de

⁵⁰ Artikel 2, 3°: niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats : elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers;

⁵¹ Stuk 31, verslag van het onderzoek, 3.3 De locatie van de bewaarde camerabeelden, p. 11.

⁵² Stuk 80, PV hoorzitting, p. 4.

gemeenschappelijke keuken.⁵³ Tijdens de hoorzitting gaf de verweerder zelf ook aan dat de Covid19-maatregelen in *real-time* door de verweerder werden gecontroleerd door middel van de camerabeelden⁵⁴ en dat deze het noodzakelijk vond om te kunnen controleren wie op bezoek kwam in het pand via de camera aan de ingang van het pand.⁵⁵

Gezien deze voorbeelden van reële tussenkomsten op basis van beelden van de vier camera's door de verweerder en van de duidelijke intenties van de verweerder, oordeelt de Geschillenkamer dat de impact van deze camera's op de waardigheid van de studenten groot is en dat er sprake is van een '*chilling effect*'⁵⁶ vanwege het continue monitoren van de studenten in en rond het pand. De Geschillenkamer stelt daarbij vast dat de verweerder tijdens de hoorzitting begrip toonde voor het '*chilling effect*' dat de camera's veroorzaken: *"De verweerder stelde dat er geen behoefte was om de studenten constant te controleren en begrijpt dat de camera's op dat gebied bedreigend overkomen."*⁵⁷ Ten slotte stelt de Geschillenkamer vast dat de studenten als gewoonlijke gebruikers geen enkele controle hadden over de camerabeelden die werden gemaakt. Deze controle lag volledig in handen van de zaakvoerder, die zelf niet in het pand woonde of verbleef, zowel *real-time* als *a posteriori* toegang had tot de beelden en deze toegang effectief gebruikte om het gedrag van de studenten en hun bezoekers te controleren.

76. Daarnaast staat zowel in het Burgerlijk Wetboek, in het Vlaamse Woninghuurdecreet als in het huurcontract dat huurders recht hebben op het 'rustig genot' in hun verblijf⁵⁸. Dit rustig genot verplicht de verhuurder tot terughoudendheid ten opzichte van haar huurders in het uitoefenen van controle van haar eigendom. Om redenen van het rustig genot is de toegang van de verhuurder tot het verhuurde goed wettelijk beperkt tot enkele keren per jaar en mits toestemming van de huurders. Het gebruik van camera's in en rond het verhuurde pand gaat *de facto* lijnrecht in tegen deze wettelijke beperking. Deze zones onder cameratoezicht zijn het verlengde van de leefruimte van de studenten, die anders beperkt zou zijn tot één kamer. In deze zones hebben de studenten de mogelijkheid maaltijden te bereiden, normale sociale contacten onder elkaar te onderhouden, bezoek te ontvangen, te ontspannen of enige andere activiteit te doen die normaal is in een huishoudelijke sfeer.

⁵³ Ibid.

⁵⁴ Ibid, p. 3.

⁵⁵ Ibid, p. 4.

⁵⁶ Wikipedia omschrijft het chilling effect als een situatie waarbij "op iemand druk wordt uitgeoefend om af te zien van het gebruik van zijn/haar rechten, door te dreigen met een sanctie of procedure". Het chilling effect kan van toepassing zijn op onder andere "Personen die weten dat ze gesurveilleerd worden (videocamera, internet), [zij] zijn geneigd bepaalde gedragingen te onderdrukken en zichzelf te 'corrigeren'. Zie ook de zogenoemde 'chilling effect' doctrine in US Supreme Court, Wiemann/Updegraff, 344 US 183 (1952); EHRM, arrest van 25 oktober 2011, Altuğ Taner Akçam/Turkije, klacht nr. 27520/07, § 81; en 'The Chilling Effect in Constitutional Law', *Columbia Law Review*, 1969, deel 69, nr. 5, blz. 808.

⁵⁷ Stuk 80, PV hoorzitting, p. 3.

⁵⁸ Zie hiervoor ook randnummer 63 van deze beslissing.

De Geschillenkamer oordeelt dat deze zones eveneens onderworpen zijn aan het rustig genot van de studenten.

77. Gezien het *chilling effect* dat deze camerabewaking effectief teweeg brengt bij de klager en dat wordt erkend door de verhuurder en gezien het rustig genot dat verzekerd moet zijn voor de studenten, primeert het belang van de verweerder niet ten opzichte van de fundamentele rechten en vrijheden van de studenten.

Conclusie

78. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder geen gerechtvaardigd belang heeft om de persoonsgegevens van de studenten te verwerken door middel van de vier camera's aangezien:
- het permanent controleren van de naleving van het huisreglement via camerabewaking geen legitiem belang betreft, waardoor de doeltoets voor dit doel faalt;
 - het beschermen van het eigendom van de verweerder via camerabewaking niet noodzakelijk is, waardoor de noodzakelijkheidstoets voor dit doel faalt en
 - ten overvloede, de belangen van de verweerder niet in verhouding staan tot de fundamentele rechten en vrijheden van de studenten gezien het *chilling effect* dat een dergelijke camerabewaking met zich meebrengt. Voor beide doelen faalt dus ook de afwegingstoets.

II.4.7. Conclusie inzake de rechtmatigheid van de verwerking

79. **De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder een inbreuk maakt op artikel 5.2 AVG aangezien zij niet aantoon op welke rechtsgrond de verwerking van de camerabeelden onder haar verantwoordelijkheid is gebaseerd, noch dat zij enige belangenafweging kan aantonen voor de verwerkingen die gebaseerd zijn op het gerechtvaardigd belang van de verweerder.**
80. **De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder een inbreuk maakt op artikel 5.1.a juncto artikel 6.1 AVG aangezien zij niet kan steunen op enige rechtsgrond van artikel 6.1 AVG om de camerabeelden van de vier bewakingscamera's in en rond het studentenhuus te verwerken.**

II.5. De minimale gegevensverwerking

81. Gezien de verwerking van persoonsgegevens door middel van de vier camera's in en aan het studentenhuus niet rechtmatig is, zal de Geschillenkamer slechts beperkt verder ingaan op de minimale gegevensverwerking en dit uitsluitend voor de verwerking van beelden die

voorbij gaan aan de doelstellingen van de verweerder, namelijk beelden van de openbare weg en van het eigendom van de bureu.

82. De Geschillenkamer stelt op basis van het beeld van de camera aan de ingang van het studentenhuu samen met de Inspectiedienst vast dat deze camera een deel van de openbare weg en een deel van het eigendom van de buur, inclusief zijn toegangsdeur, in beeld brengt.
83. De Geschillenkamer oordeelt dat het filmen van de openbare weg niet ter zake dienend is en evenmin beperkt is tot wat noodzakelijk is voor de doelstellingen van het gebruik van de camera's. De openbare weg is immers publiek terrein dat niet onder de controle van de verweerder valt. Dit oordeel wordt gesterkt door artikel 7 van de camerawet dat in §2, lid 7 stelt: *“de verwerkingsverantwoordelijke [ziet] erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt. In geval van een bewaking van een ingang van een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats tegenover een niet-besloten plaats of een voor het publiek toegankelijke besloten plaats, worden de bewakingscamera of -camera's zo gericht dat de opnamen op die plaats tot het strikte minimum worden beperkt.”*
84. De Geschillenkamer oordeelt eveneens dat het filmen van een deel van het eigendom van de buur, waaronder de toegangsweg tot en de voordeur van het woonhuu van de buur, evenmin ter zake dienend is en beperkt is tot wat noodzakelijk is voor de doelstellingen van het gebruik van de camera's. Dit oordeel wordt eveneens gesterkt door artikel 7 van de camerawet dat in §2, lid 7 stelt: *‘de verwerkingsverantwoordelijke [ziet] erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt.’* De verweerder wees op de omstandigheden van het weghalen van de haag tussen de camera en het eigendom van de bureu en op het feit dat enige aanpassing kon gedaan worden door de installateur van de camera's. Ondanks de opmerkingen van de Inspectiedienst, stelt de Geschillenkamer echter vast dat de verweerder verzaakte om enig initiatief te nemen om, eventueel via de installateur, het gezichtsveld van de camera aan te passen.
85. De Geschillenkamer stelt op basis van het beeld van de camera gericht naar de tuin, in overeenstemming met het verslag van de Inspectiedienst, vast dat deze camera een deel van de tuin van de bureu in beeld brengt.

De Geschillenkamer oordeelt dat het filmen van het eigendom van de bureu niet ter zake dienend is en beperkt is tot wat noodzakelijk is voor de doelstellingen van het gebruik van de camera's. Dit oordeel wordt eveneens gesterkt door artikel 7 van de camerawet dat in §2, lid 7 stelt: *‘de verwerkingsverantwoordelijke [ziet] erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt.’*

86. De Geschillenkamer stelt in overeenstemming met het verslag van de Inspectiedienst vast dat er geen enkele technische maatregel werd getroffen om deze overmatige verwerking van persoonsgegevens te beperken tot wat noodzakelijk is. De maatregel van de verweerder dat de camera's enkel geactiveerd worden bij beweging, verhelpt niets aan deze situatie aangezien deze beweging net komt van personen die in beeld komen en waarvan dus de beelden worden verwerkt.

Conclusie

87. **De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder een inbreuk maakt op artikel 5.1.c AVG aangezien zij de openbare weg, een deel van het eigendom van de burens en de toegangsdeur van de woning van de burens in beeld brengt zonder enige technische maatregel die een dergelijke verwerking zou beperken.**

II.6. Transparantiebeginsel

88. De klager klaagt tijdens de bemiddeling aan dat de vermeldingen in het huisreglement en de pictogrammen niet voldoen aan de transparantieplicht die is opgenomen in de Camerawet. In zijn conclusie van repliek argumenteert de klager dat hij het huisreglement dat het gebruik van de camera's bekend maakt, niet had ontvangen vóór ondertekening van de huurovereenkomst en dat er een nieuw huisreglement werd opgelegd aan de huurders na tussenkomst van de dienst huisvesting van de onderwijsinstelling. Daarenboven zou het pictogram van de camera die de ingang filmt, zichtbaar moeten zijn vanaf het moment dat een bezoeker het privéterrein betreedt en niet pas aan de ingang van het gebouw zelf.
89. De Inspectiedienst stelde in haar verslag vast dat de verweerder voldeed aan de transparantieplicht ten opzichte van de bewoners en de eventuele bezoekers.
90. **De Geschillenkamer stelt vast dat er geen nieuwe argumenten worden aangevoerd door de klager die de vaststellingen van de Inspectiedienst weerleggen en oordeelt dat de verweerder geen inbreuk pleegt op de transparantieplicht van artikel 5.1.a AVG.**

II.7. Het verwerkingsregister van de vier bewakingscamera's

91. Artikel 30.1 AVG legt de verwerkingsverantwoordelijke de plicht op een verwerkingsregister bij te houden van verwerkingsactiviteiten.⁵⁹

Artikel 30.4 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke het verwerkingsregister voor te leggen aan de toezichthoudende autoriteit op diens vraag.⁶⁰

⁵⁹ "Elke verwerkingsverantwoordelijke [...] houdt een register van verwerkingsactiviteiten die onder hun verantwoordelijkheid plaatsvinden. [...]"

⁶⁰ "Desgevraagd stellen de verwerkingsverantwoordelijke [...] het register ter beschikking van de toezichthoudende autoriteit.

92. In dit opzicht wijst de Geschillenkamer eveneens naar artikel 7, §2, lid 5 Camerawet dat stelt: *‘De verwerkingsverantwoordelijke houdt een register bij met de beeldverwerkingsactiviteiten van bewakingscamera’s uitgevoerd onder zijn verantwoordelijkheid, tenzij het gaat om een natuurlijk persoon die een bewakingscamera plaatst en gebruikt voor persoonlijk of huiselijk gebruik, binnen een privéwoning. Dit register bestaat in schriftelijke, al dan niet elektronische vorm. Op verzoek stelt de verwerkingsverantwoordelijke dit register ter beschikking van de Gegevensbeschermingsautoriteit [...]’.*
93. De Geschillenkamer stelt vast dat de Inspectiedienst zowel op 10 oktober 2023 als op 21 oktober 2023 vraagt een kopie van het verwerkingsregister van de vier camera’s over te maken. De Geschillenkamer stelt ook vast dat op de eerste vraag niet werd geantwoord door de verweerder⁶¹ en dat de verweerder in antwoord op de tweede vraag verwees naar de juridische hulp waar ze een beroep op had gedaan⁶². De verweerder heeft tot op heden nog steeds geen kopie van het verwerkingsregister overgemaakt aan de Inspectiedienst of de Geschillenkamer.
94. **De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder een inbreuk maakt op artikel 30 AVG aangezien zij geen register van verwerking van persoonsgegevens door de vier bewakingscamera’s bijhoudt.**

⁶¹ Bijlage Scan 0004 bij stuk 27, Antwoord van VV, 10 oktober 2023, vraag 8.

⁶² Bijlage camera bij Stuk 30, Antwoord 2 van de VV van 21 oktober 2023, vraag 9.

III. Corrigerende maatregelen en sancties

95. Volgens de bewoordingen van artikel 100.1 van de WOG heeft de Geschillenkamer de bevoegdheid om:

1° een klacht te seponeren;

2° de buitenvervolginstelling te bevelen;

3° een opschorting van de uitspraak te bevelen;

4° een schikking voor te stellen;

5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;

6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;

9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;

10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;

11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;

12° dwangsommen op te leggen;

13° administratieve geldboeten op te leggen;

14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;

15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, dat haar in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

96. Het is aan de Geschillenkamer om te beslissen over de meest geschikte sanctie in het licht van de inbreuk op artikel 5.2, artikel 5.1.a *juncto* 6.1, artikel 5.1.c) en artikel 30 van de AVG en alle omstandigheden van de zaak.

III.1. Corrigerende maatregelen

97. Omwille van de inbreuken op het rechtmatigheidsprincipe van artikel 5.1.a *juncto* 6.1 AVG, het verantwoordingsprincipe van artikel 5.2 AVG en het principe van de minimale

gegevensverwerking van artikel 5.1.c AVG gelast de Geschillenkamer de verweerder op grond van artikel 58.2.f AVG en artikel 100.1.8° WOG om de verwerking van persoonsgegevens door middel van de vier bewakingscamera's stop te zetten en op grond van artikel 58.2.g AVG en artikel 100, §1, 10° WOG om de persoonsgegevens die werden verzameld door middel van de vier bewakingscamera's te verwijderen.

De Geschillenkamer gelast dat de verwezenlijking van deze nalevingsmaatregelen moet worden aangetoond aan de Geschillenkamer binnen een termijn van 14 dagen.

Deze bevelen zijn noodzakelijk om op korte termijn de onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens stop te zetten en om de onrechtmatig verkregen persoonsgegevens te verwijderen.

98. Omwille van de inbreuk op artikel 30 AVG waarschuwt de Geschillenkamer de verweerder op grond van artikel 58.2.a AVG en artikel 100, §1, 5° WOG dat het bijhouden van een register van verwerkingen een verplichting is onder de AVG.

III.2. Administratieve geldboetes

99. Naast de corrigerende maatregelen om de verwerking in overeenstemming te brengen met de principes van de AVG, beslist de Geschillenkamer ook tot het opleggen van een administratieve geldboete met het oog op een krachtige handhaving van de regels van de AVG. Zoals duidelijk blijkt uit overweging 148 AVG, stelt de AVG immers voorop dat bij *elke* ernstige inbreuk – dus ook bij een eerste vaststelling van een inbreuk – straffen, met inbegrip van administratieve geldboeten, naast of in plaats van passende maatregelen worden opgelegd⁶³.
100. De Geschillenkamer wijst er ook op dat het haar soevereine verantwoordelijkheid als onafhankelijke administratieve autoriteit is – met inachtneming van de relevante artikelen van de AVG en de WOG – om de passende corrigerende maatregelen en sancties vast te stellen. Dit volgt uit artikel 83 van de AVG zelf, maar ook het Marktenhof heeft in haar rechtspraak het bestaan van een ruime discretionaire bevoegdheid van de

⁶³ Overweging 148 bepaalt: "Met het oog op een krachtiger handhaving van de regels van deze verordening dienen straffen, met inbegrip van administratieve geldboeten, te worden opgelegd voor elke inbreuk op de verordening, naast of in plaats van passende maatregelen die door de toezichthoudende autoriteiten ingevolge deze verordening worden opgelegd. Indien het gaat om een kleine inbreuk of indien de te verwachten geldboete een onevenredige last zou berokkenen aan een natuurlijk persoon, kan in plaats van een geldboete worden gekozen voor een berisping. Er dient evenwel rekening te worden gehouden met de aard, de ernst en de duur van de inbreuk, met het opzettelijke karakter van de inbreuk, met schadebeperkende maatregelen, met de mate van verantwoordelijkheid, of met eerdere relevante inbreuken, met de wijze waarop de inbreuk ter kennis van de toezichthoudende autoriteit is gekomen, met de naleving van de maatregelen die werden genomen tegen de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker, met de aansluiting bij een gedragscode en met alle andere verzwarende of verzachtende factoren. Het opleggen van straffen, met inbegrip van administratieve geldboeten, moet onderworpen zijn aan passende procedurele waarborgen overeenkomstig de algemene beginselen van het Unierecht en het Handvest, waaronder een doeltreffende voorziening in rechte en een eerlijke rechtsbedeling. [eigen onderlijning]"

Geschillenkamer benadrukt aangaande de keuze van de sanctie en de omvang ervan, zoals onder meer in zijn arresten van 7 juli 2021 en 6 september 2023⁶⁴.

101. Het feit dat het een eerste vaststelling van een door de verweerder gepleegde inbreuk op de AVG betreft, doet aldus op generlei wijze afbreuk aan de mogelijkheid voor de Geschillenkamer om een administratieve geldboete op te leggen. De Geschillenkamer legt de administratieve geldboete op in toepassing van artikel 58.2.i) AVG. Het instrument van administratieve boete heeft geenszins tot doel inbreuken te beëindigen; daartoe voorzien de AVG en de WOG in een aantal corrigerende maatregelen, waaronder de bevelen genoemd in artikel 100, § 1, 8° en 9° WOG.
102. Artikel 83.3 AVG schrijft de factoren voor waarmee voor elk concreet geval rekening moet worden gehouden bij het besluit over de vraag of een administratieve geldboete wordt opgelegd en over de hoogte daarvan. De Geschillenkamer houdt met name rekening met de zwaarte van de inbreuken, de duur van de inbreuken, en het nodige afschrikwekkende effect om toekomstige inbreuken te vermijden. Om te vermijden dat de beoordeling van elke factor herhaald wordt, verwijst de Geschillenkamer naar de beoordeling hieronder, waarin het opleggen van een administratieve geldboete en de hoogte ervan samen worden beoordeeld.
103. Om in elk geval een doeltreffende, evenredige en afschrikkende boete op te leggen, wordt van de toezichthoudende autoriteiten verwacht dat ze de administratieve boetes aanpassen en daarbij binnen de marge blijven die in de EDPB Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG (Versie 2.1, Vastgesteld op 24 mei 2023) is voorzien. Dit kan leiden tot aanzienlijke verhogingen of verlagingen van de boete, afhankelijk van de omstandigheden van de zaak. De toepassing van deze Richtsnoeren is noodzakelijk om de coherentie van de toepassing van de AVG te waarborgen. Overeenkomstig de EDPB Richtsnoeren worden administratieve geldboetes voor inbreuken op de AVG berekend op basis van een methode bestaande uit vijf stappen⁶⁵. Deze vijf stappen worden in de volgende paragrafen systematisch doorlopen. De Geschillenkamer herinnert eraan dat zij niet verplicht is criteria te onderzoeken die niet van toepassing zijn⁶⁶.

⁶⁴ Hof van Beroep Brussel, sectie Marktenhof, 19de kamer A, kamer voor marktenzaken, 2021/AR/320, pp. 37-47; Hof van Beroep Brussel, sectie Marktenhof, 19de kamer A, kamer voor marktenzaken, 2020/AR/1160, p. 34.

⁶⁵ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG (v2.1, 24 mei 2023), randnummer 17.

⁶⁶ Ibid, randnummer 6.

III.2.1. Samenloop van inbreuken en de toepassing van artikel 83.3 van de AVG

Eén inbreuk makende gedraging

104. Als eerste stap stelt de Geschillenkamer vast dat er sprake is van een en dezelfde inbreuk makende gedraging. De inbreuk makende verwerkingen van persoonsgegevens vormen een reeks verwerkingsactiviteiten die uit één enkele wil worden verricht en die contextueel, in ruimte en tijd met elkaar samenhangen. Zij moeten als “daarmee verband houdend” en als één enkele gedraging worden beschouwd. Concreet werden de vier camera’s met hetzelfde doel door dezelfde verwerkingsverantwoordelijke samen geïnstalleerd door één verwerker in één pand. De persoonsgegevens van de vier bewakingscamera’s worden op dezelfde server opgeslagen en zijn real time beschikbaar op de smartphone van de verweerder.
105. Op basis van deze gedraging heeft de Geschillenkamer vier inbreuken weerhouden waarvan ze heeft geoordeeld dat drie van deze vier inbreuken bestraft moeten worden met een administratieve boete, met name de inbreuk op artikel 5.1.a juncto artikel 6.1 AVG, de inbreuk op artikel 5.2 AVG en de inbreuk op artikel 5.1.c AVG.

Samenloop van inbreuken

106. De Geschillenkamer oordeelt dat *in casu* artikel 5.2 AVG hetzelfde belang beschermt als artikel 5.1.a juncto artikel 6.1 AVG, waardoor zij het onrechtmatig acht om de verweerder tweemaal te bestraffen voor dezelfde overtreding. Concreet heeft de Geschillenkamer geoordeeld dat de verweerder de rechtmatigheid van de verwerking niet heeft aangetoond en dat de verwerking niet rechtmatig is.
107. In het geval van samenloop moet het bedrag van de boete enkel op basis van de schending van artikel 5.1.a juncto artikel 6.1 AVG worden berekend, wat in dit geval de meer specifieke inbreuk betreft.

Eenheid van handelingen

108. De Geschillenkamer oordeelt evenwel dat de inbreuk op artikel 5.1.c AVG naast de inbreuk op de rechtmatigheid kan worden toegerekend bij het berekenen van de geldboetes. De bepalingen waarop inbreuken werden gemaakt streven namelijk onafhankelijke doelen na (het beginsel van rechtmatigheid en het beginsel van minimale gegevensverwerking), waarbij de ene bepaling niet wordt uitgesloten of omvat door de toepasbaarheid van de andere, hetgeen het opleggen van afzonderlijke geldboeten rechtvaardigt. Het beginsel van rechtmatigheid betreft in dit dossier immers of de verweerder rechtmatig de persoonsgegevens kon verwerken van de studenten en de bezoekers van het pand van de verweerder. De inbreuk op het beginsel van minimale gegevensverwerking staat hier los van aangezien dit handelt over de verwerking van persoonsgegevens van derden, *in casu*

de buren en de gebruikers van de openbare weg. Zelfs indien de verwerking rechtmatig zou geweest zijn, zou de verwerking van de persoonsgegevens van deze derden nog steeds een inbreuk zijn aangezien de verwerking van persoonsgegevens van deze derden niet noodzakelijk was voor het doel van de verwerking.

109. De Geschillenkamer verwijst als voorbeeld naar het Bindend besluit 1/2021 van de EDPB: *“Wat betreft de betekenis van artikel 83, lid 3, AVG, merkt het Comité op dat rekening houdend met de standpunten van de betrokken toezichthoudende autoriteiten in geval van meerdere inbreuken meerdere bedragen kunnen worden vastgesteld.”*⁶⁷ Voorts bepaalt artikel 83.3 AVG dat indien een verwerkingsverantwoordelijke opzettelijk of uit nalatigheid met betrekking tot dezelfde of daarmee verband houdende verwerkingsactiviteiten een inbreuk pleegt op meerdere bepalingen van deze verordening, het totale bedrag van de geldboete niet hoger mag zijn dan het toegestane maximumbedrag voor de zwaarste inbreuk.

Conclusie

110. Samenvattend oordeelt de Geschillenkamer *in casu* dat zij twee afzonderlijke geldboetes moet opleggen, en dat de totale geldboete niet hoger kan zijn dan het maximumbedrag voor de zwaarste inbreuk.

III.2.2. Uitgangsbetrag voor de berekening van de administratieve boete

111. De berekening van administratieve geldboeten begint bij een geharmoniseerd uitgangsbetrag op basis van de richtsnoeren 04/2022 van de EDPB⁶⁸. Hierbij wordt rekening gehouden met de indeling van inbreuken volgens hun aard op grond van artikel 83, leden 4 tot en met 6, AVG, de zwaarte van de inbreuk en de omzet van de onderneming.

Indeling van inbreuken op grond van artikel 83, leden 4 tot en met 6 AVG

112. De AVG maakt een onderscheid tussen twee categorieën van inbreuken: de inbreuken die strafbaar zijn onder artikel 83.4 AVG enerzijds en de inbreuken die strafbaar zijn onder artikelen 83.5 en 83.6 AVG anderzijds. Op de eerste categorie inbreuken staat een maximumboete van 10 miljoen EUR of 2% van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar, indien dit cijfer hoger is. De tweede categorie kan leiden tot een boete van maximaal 20 miljoen EUR of 4% van de van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar, indien dit cijfer hoger is.

⁶⁷ EDPB, Bindend besluit 1/2021 over het geschil dat is ontstaan over het ontwerpbesluit van de Ierse toezichthoudende autoriteit betreffende WhatsApp Ireland op grond van artikel 65, lid 1, onder a), van de AVG van 28 juli 2021, randnummer 324.

⁶⁸ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG, v.2.1 van 24 mei 2023, randnummer 46 e.v.

- Voor de inbreuk op artikel 5.1.a *juncto* artikel 6.1 AVG en artikel 5.2 AVG, bedraagt de zwaarste administratieve geldboete overeenkomstig artikel 83.5.a) AVG tot 20 miljoen EUR of tot 4 % van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar, indien dit cijfer hoger is;
- Voor de inbreuk op artikel 5.1.c AVG, bedraagt de zwaarste administratieve geldboete overeenkomstig artikel 83.5.a) AVG eveneens tot 20 miljoen EUR of tot 4 % van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar, indien dit cijfer hoger is.

Zwaarte van de inbreuken in elk individueel geval

113. Betreffende de inbreuk op artikel 5.1.a *juncto* artikel 6.1 AVG en artikel 5.2 AVG, aangezien de verweerder niet kan steunen op enige rechtsgrond van artikel 6.1 AVG (hierna ‘inbreuk op de rechtmatigheid’):

i. Artikel 83.2.a AVG – De aard, ernst en duur van de inbreuk:

Betreffende de **aard** van de inbreuk neemt de Geschillenkamer in rekening dat het beginsel van rechtmatigheid een fundamenteel beginsel is van de bescherming die door de AVG gewaarborgd wordt. Het is eveneens opgenomen in artikel 8.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. De Geschillenkamer oordeelt dat inbreuken op dit kernbeginsel derhalve zwaarwegende inbreuken vormen.

Met betrekking tot de **ernst** van de inbreuk, neemt de Geschillenkamer volgende elementen in rekening.

- Aard van de verwerking: het betreft een verwerking door middel van 4 camera’s in en rond een studentenhuus die geactiveerd worden wanneer de bewegingssensoren activiteit waarnemen en waarvan de beelden enerzijds worden opgeslagen maar anderzijds ook *real time* bekeken kunnen worden. Deze verwerking gebeurt in een pand dat door de verwerkingsverantwoordelijke wordt verhuurd en waar zij zelf niet verblijft. Het dossier wijst uit dat de verwerkingsverantwoordelijke wel degelijk gebruikt heeft gemaakt van zowel de opnames als van de mogelijkheid om de beelden *real time* te consulteren.
- Omvang van de verwerking: het betreft vier bewakingscamera’s die gericht zijn op de activiteiten van de huurders buiten hun studentenkamer. Uit het dossier blijkt duidelijk dat de activiteiten van de studenten worden gefilmd in de gemeenschappelijke keuken, het gemeenschappelijk terras, de gemeenschappelijke tuin en de gemeenschappelijke toegang.

- Doel van de verwerking: naast het beschermen van haar eigendom heeft de verwerkingsverantwoordelijke ook het doel de studenten te controleren, wat rechtstreeks ingaat tegen de privacy van de studenten en tegen de bepalingen van het rustig genot in het burgerlijk wetboek, het woninghuurdecreet en de huurovereenkomst. Deze controle valt niet onder de kernactiviteit van de verweerder, namelijk het verhuren van studentenkamers, maar deze verwerking heeft wel aanzienlijke gevolgen op het vlak van de waardigheid van de studenten.
- Aantal betrokkenen: het betreft acht studentenkamers, die elk jaar door mogelijk andere studenten worden gehuurd. Daarenboven betreft het ook de bezoekers van deze studenten, zoals hun ouders, vrienden of studiegenoten. Kortom, het betreft elke persoon die het eigendom van de verhuurder betreedt met exceptie van de vaste huurder van een appartement in het pand.
- Omvang van de schade: alhoewel schade in dit geval moeilijk in te schatten is, is er wel degelijk sprake van een aantasting van de waardigheid van de studenten en een effectief '*chilling effect*' in hoofde van de klager, niet in het minst door de diverse tussenkomsten van de verweerder op basis van de camerabeelden.

Op basis van deze beoordeling oordeelt de Geschillenkamer dat de ernst van de inbreuk als zwaarwegend moet worden beschouwd.

Met betrekking tot de **duur** van de inbreuk, blijkt uit het dossier dat de camera's in 2018 werden geïnstalleerd en ten tijde van de hoorzitting in 2025 nog steeds actief waren. Gezien deze lange duur van verwerking, oordeelt de Geschillenkamer de duur van de inbreuk als zwaarwegend.

ii. Artikel 83.2.b AVG – De opzettelijke of nalatige aard van de inbreuk:

Opzet omvat zowel 'kennis' van de inbreuk als 'moedwil' om de inbreuk te maken. Uit het dossier blijkt dat de verweerder reeds voor de klacht kennis had van een eerdere beslissing van de Geschillenkamer die duidelijk maakte dat minstens de camera in de gemeenschappelijke keuken een inbreuk betrof. De verweerder had dus reeds voor de klacht kennis van de inbreuk. Desondanks volhardde de verweerder in de verwerking zonder enige aanpassing. Daarenboven bleek uit het dossier dat de verweerder wel maatregelen had genomen om zich te conformeren aan de camerawetgeving, maar de AVG links had laten liggen. De Geschillenkamer oordeelt dat de opzettelijke aard van de inbreuk of minstens de grove nalatigheid van de verweerder als zwaarwegend moet worden beschouwd.

- iii. Artikel 83.2.g AVG – De categorieën van persoonsgegevens waarop de inbreuk betrekking heeft:

Het gebruik van camera's in de leefomgeving van de studenten veroorzaakt een verzameling van persoonsgegevens die op voorhand onvoorspelbaar is, maar waarbij uit de aard van de verwerking niet te vermijden is dat er gevoelige gegevens of persoonsgegevens van de bijzondere categorieën van artikel 9 AVG worden verwerkt, zoals bijvoorbeeld seksuele gerichtheid, religieuze tekens of gedragingen, medische handelingen, ... De Geschillenkamer oordeelt dat deze brede en onvoorspelbare verzameling van persoonsgegevens zwaarwegend van aard is.

Op basis van de beoordeling hierboven wordt de zwaarte van de inbreuk op de rechtmatigheid als een inbreuk van hoge zwaarte beschouwd.

Overeenkomstig de EDPB Richtsnoeren dient de Geschillenkamer het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vaststellen op een punt tussen de 20 en 100% van het toepasselijke wettelijke maximumbedrag⁶⁹. De Geschillenkamer zal het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vaststellen op **20% van het wettelijke maximumbedrag** dat is opgenomen in artikel 83.5 AVG en houdt hierbij vooral rekening met het gebruik van camera's in een verhuurd eigendom, met een inbreuk op de waardigheid van de studenten en een effectief '*chilling effect*' in hoofde van de klager door meerdere tussenkomsten van de verweerder op basis van de *real time* of *a posteriori* consultatie van de beelden, maar ook met het gegeven dat de verwerking beperkt is tot één studentenhuys van acht studenten.

- 114. Betreffende de inbreuk op artikel 5.1.c AVG, aangezien de verweerder de openbare weg, een deel van het eigendom van de burens en de toegangsdeur van de woning van de burens in beeld brengt zonder enige technische maatregel die een dergelijke verwerking zou beperken (hierna 'inbreuk op de minimale gegevensverwerking')

- i. Artikel 83.2.a AVG – De aard, ernst en duur van de inbreuk:

Betreffende de **aard** van de inbreuk neemt de Geschillenkamer in rekening dat het beginsel van minimale gegevensverwerking een fundamenteel beginsel is van de bescherming die door de AVG gewaarborgd wordt. De Geschillenkamer oordeelt dat inbreuken op dit kernbeginsel derhalve zwaarwegende inbreuken vormen.

Met betrekking tot de **ernst** van de inbreuk, neemt de Geschillenkamer volgende elementen in rekening:

⁶⁹ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG, v2.1 van 24 mei 2023, randnummer 60.

- Aard van de verwerking: het betreft een verwerking door middel van 2 van de 4 camera's aan een studentenhuus die geactiveerd worden wanneer de bewegingssensoren activiteit waarnemen en waarvan de beelden enerzijds worden opgeslagen maar anderzijds ook *real time* bekeken kunnen worden.
- Omvang van de verwerking: het betreffen twee bewakingscamera's die gericht zijn op het eigendom van de verweerder, maar die een deel van de tuin van de bureu, de toegangsweg tot en de voordeur van de woning van de bureu en een deel van de openbare weg in beeld brengen.
- Doel van de verwerking: de verwerking van de persoonsgegevens van de bureu, van de bezoekers van de bureu of van de gebruikers van de openbare weg vallen volledig buiten het doel van de verwerking van de verweerder. Om die redenen zijn de camera's in hoofdzaak niet gericht op de verwerking van deze persoonsgegevens.
- Aantal betrokkenen: het aantal betrokkenen is moeilijk te bepalen, maar het betreft alleszins alle personen die de woning van de bureu betreden via de toegangsweg en de voordeur en alle gebruikers van de openbare weg die passeert voor de studenteningang van het pand.
- Omvang van de schade: gezien zowel de bureu als de gebruikers van de openbare weg onwetend zijn over de verwerking van hun persoonsgegevens, is er nooit melding gemaakt van enige schade of is nooit een klacht ingediend. De schade is dus moeilijk concreet te bepalen. Er zijn in het dossier evenmin aanwijzingen dat de verweerder deze beelden gebruikt zou hebben, behalve op vraag van de politie in het kader van een vermoedelijk misdrijf.

Op basis van deze beoordeling oordeelt de Geschillenkamer dat de ernst van de inbreuk als laag moet worden beschouwd.

Met betrekking tot de **duur** van de inbreuk, blijkt uit het dossier dat de camera's in 2018 werden geïnstalleerd en ten tijde van de hoorzitting in 2025 nog steeds actief waren. Gezien deze lange duur van verwerking, oordeelt de Geschillenkamer de duur van de inbreuk als zwaarwegend.

ii. Artikel 83.2.b AVG – De opzettelijke of nalatige aard van de inbreuk:

Opzet omvat zowel 'kennis' van de inbreuk als 'moedwil' om de inbreuk te maken. Ten eerste betreft het camerabeelden die zowel *a posteriori* als *real time* kunnen bekeken worden door de verweerder. Uit het dossier blijkt dat de verweerder meermaals gebruik heeft gemaakt van deze beelden en dus kennis moest hebben van het feit dat een deel van het eigendom van de bureu en de openbare weg gefilmd werden. Uit het dossier blijkt eveneens dat de verweerder door de

Inspectiedienst erop werd gewezen dat een deel van het eigendom van de buur in beeld werd gebracht, met de vraag het gezichtsveld van de camera's te wijzigen. De verweerder gaf aan dat de verwerker dit gezichtsveld kon wijzigen. Desondanks volhardde de verweerder in de verwerking zonder enige aanpassing. Daartegenover staat dat de verweerder deze beelden niet lijkt te hebben gebruikt en ook geen belang lijkt te hebben deze beelden te gebruiken. De Geschillenkamer oordeelt dat de opzettelijke aard van de inbreuk als gemiddeld zwaarwegend moet worden beschouwd.

- iii. Artikel 83.2.g AVG – De categorieën van persoonsgegevens waarop de inbreuk betrekking heeft:

Het gebruik van camera's veroorzaakt een aanzienlijke verzameling van persoonsgegevens die op voorhand onvoorspelbaar is. De camera's zijn echter niet in hoofdzaak gericht op het terrein van de burens of de openbare weg, waardoor de kwaliteit van de beelden lager is en verschillende persoonsgegevens dus niet herkenbaar zijn op de beelden. De Geschillenkamer oordeelt dat deze brede maar minder kwalitatieve verzameling van persoonsgegevens laag van aard is.

Op basis van de beoordeling hierboven wordt de zwaarte van de inbreuk op artikel 5.1.c AVG als een inbreuk van lage zwaarte beschouwd.

Overeenkomstig de EDPB Richtsnoeren dient de Geschillenkamer het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vast te stellen op een punt tussen de 0 en 10% van het toepasselijke wettelijke maximumbedrag⁷⁰. De Geschillenkamer zal het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vaststellen op **3% van het wettelijke maximumbedrag** dat is opgenomen in artikel 83.5 AVG en houdt hierbij vooral rekening met het feit dat de voordeur van de burens en de openbare weg gefilmd werden zonder enig nuttig effect voor het doel van de verweerder, maar waarbij de camera's niet in hoofdzaak hierop gericht waren, waardoor de verzameling van herkenbare persoonsgegevens eerder beperkt lijkt te zijn en met het feit dat de verweerder geen enkel gebruik lijkt gemaakt te hebben van deze beelden en hier ook geen belang bij lijkt te hebben.

De omzet van de verweerder als relevant element om rekening mee te houden met het oog op het opleggen van een doeltreffende, afschrikkende en evenredige geldboete op grond van artikel 83.1 AVG.

115. Overeenkomstig artikel 83.1 AVG dient de Geschillenkamer ervoor te zorgen dat de administratieve geldboeten die worden opgelegd doeltreffend, evenredig en afschrikkend

⁷⁰ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG, v2.1 van 24 mei 2023, randnummer 60.

zijn. Aldus laat zij ook in de uitgangsbetragten een onderscheid naar de omvang van de onderneming tot uiting komen.

116. Artikelen 83.4 tot 83.6 AVG bepalen dat de totale wereldwijde jaaromzet van het voorgaande boekjaar moet worden gebruikt voor de berekening van de administratieve geldboete. Hieromtrent geldt dat de term “voorgaande” in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie in het mededingingsrecht geïnterpreteerd moet worden, zodat de relevante gebeurtenis voor de berekening het boetebesluit van de toezichthoudende autoriteit is, en niet het tijdstip van de gesanctioneerde overtreding⁷¹.
117. De Geschillenkamer preciseert dienaangaande dat zij ten tijde van de verzending van het sanctieformulier d.d. 30 juni 2025 nog niet beschikt over de omzetcijfers voor het jaar 2023 of 2024. De verweerder heeft nagelaten deze omzetcijfers over te maken, waardoor de Geschillenkamer de brutomarge van 2023 zoals opgenomen in de jaarrekening van 2023 als alternatief hanteert. **Deze brutomarge bedraagt 32 430 EUR.**⁷²

Op basis van het voorgaande stelt de Geschillenkamer vast dat 4% van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar 1 297,20 EUR bedraagt, hetgeen lager is dan 20 miljoen EUR. **Aldus bedraagt de maximale administratieve geldboete overeenkomstig artikel 83.5 AVG tot 20 miljoen EUR.** *In concreto* leidt dit tot de volgende uitgangsbetragten:

- betreffende de inbreuk op de rechtmatigheid, stelde de Geschillenkamer het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vast op 20% van het wettelijke maximumbedrag dat is opgenomen in artikel 83.5 AVG. **Dit leidt *in casu* tot een uitgangsbetrag van 4 miljoen EUR;**
 - betreffende de inbreuk op de minimale gegevensverwerking, stelde de Geschillenkamer het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vast op 3% van het wettelijke maximumbedrag dat is opgenomen in artikel 83.5 AVG. **Dit leidt *in casu* tot een uitgangsbetrag van 600 000 EUR.**
118. Overeenkomstig de Richtsnoeren van de EDPB⁷³, kan de Geschillenkamer voor ondernemingen met een jaaromzet van minder dan 2 miljoen EUR overwegen om de berekening voort te zetten op basis van een bedrag tussen de 0,2 en 0,4 % van het vastgestelde uitgangsbetrag. De Geschillenkamer besluit dat dit *in casu* gepast is gezien de grootte van de verweerder, hetgeen leidt tot de volgende aangepaste bedragen:

⁷¹ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG; v2.1 van 24 mei 2023, randnummer 131.

⁷² Consultatie van de jaarrekening 2024-00280190 via de Kruispuntbank der Ondernemingen op datum van 18 april 2025.

⁷³ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG, v2.1 van 24 mei 2023, randnummer 65.

- betreffende de inbreuk op de rechtmatigheid, wordt het uitgangsbetrag van 4 miljoen EUR **verlaagd naar 8 000 EUR** (0,2% van het uitgangsbetrag);
- betreffende de inbreuk op artikel 5.1.c AVG, wordt het uitgangsbetrag van 600 000 EUR **verlaagd naar 1 200 EUR** (0,2% van het uitgangsbetrag);

III.2.3. verzwarende en verzachtende omstandigheden

119. Volgens de AVG moet de toezichthoudende autoriteit, nadat zij een beoordeling heeft gemaakt van de aard, de ernst en de duur van de inbreuk, de opzettelijke of nalatige aard van de inbreuk en de categorieën van persoonsgegevens waarop de inbreuk betrekking heeft, rekening houden met de overige verzwarende en verzachtende factoren zoals genoemd in artikel 83.2 AVG⁷⁴. De Geschillenkamer maakt deze beoordeling op basis van de gedragingen van de verweerder, over de verschillende inbreuken heen.

- 83.2.c) AVG – de door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker genomen maatregelen om de door betrokkenen geleden schade te beperken: De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder geen enkele maatregel heeft genomen om enige schade te beperken, niet nadat zij op de hoogte werd gebracht van de vraag tot bemiddeling, niet nadat zij in kennis werd gesteld van de beslissing van 2 april 2019 van de Geschillenkamer, niet nadat de Inspectiedienst verschillende vragen omtrent de rechtmatigheid en de minimale gegevensverwerking stelde, niet nadat de verweerder werd uitgenodigd zich te verweren tegen een vermeende schending van het rechtmatigheidsprincipe en het principe van de minimale gegevensverwerking en niet nadat de verweerder ambtshalve werd uitgenodigd om zich te verweren tegen dezelfde vermeende schendingen.
- 83.2.d) AVG – de mate waarin de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker verantwoordelijk is gezien de technische en organisatorische maatregelen die hij heeft uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 25 en 32: De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder geen enkele technische of organisatorische maatregel heeft genomen die de rechtmatigheid van de verwerking of het principe van de minimale gegevensverwerking positief kon beïnvloeden.
- 83.2.e) AVG – eerdere relevante inbreuken door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker: er werden geen eerdere relevante inbreuken vastgesteld.
- 83.2.f) AVG – de mate waarin er met de toezichthoudende autoriteit is samengewerkt om de inbreuk te verhelpen en de mogelijke negatieve gevolgen daarvan te beperken: De Geschillenkamer stelt vast dat de Inspectiedienst erop wees dat de verweerder

⁷⁴ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG, v2.1 van 24 mei 2023, randnummer 70.

moeilijk te bereiken was, wat volgens haar kon wijzen op een gebrek aan medewerking. Daarenboven werd een deel van de vragen van de Inspectiedienst niet of niet inhoudelijk beantwoord door de verweerder.

- 83.2.h) AVG – de wijze waarop de toezichthoudende autoriteit kennis heeft gekregen van de inbreuk, met name of, en zo ja in hoeverre, de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker de inbreuk heeft gemeld: De toezichthoudende autoriteit werd in kennis gesteld van de inbreuk aan de hand van een klacht, nadat de klager een bemiddelingspoging had ondernomen via een derde en informatie van de Eerstelijnsdienst met de verweerder had gedeeld.
- 83.2.i) AVG – de naleving van de in artikel 58, lid 2, genoemde maatregelen, voor zover die eerder ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker in kwestie met betrekking tot dezelfde aangelegenheid zijn genomen: Niet van toepassing.
- 83.2.j) AVG – het aansluiten bij goedgekeurde gedragscodes overeenkomstig artikel 40 of van goedgekeurde certificeringsmechanismen overeenkomstig artikel 42: Niet van toepassing.
- 83.2.k) AVG – elke andere op de omstandigheden van de zaak toepasselijke verzwarende of verzachtende factor, zoals gemaakte financiële winsten, of vermeden verliezen, die al dan niet rechtstreeks uit de inbreuk voortvloeien: Niet van toepassing

120. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder slechts beperkt heeft meegewerkt met de Inspectiedienst en geen enkel initiatief heeft genomen om de inbreuken en eventuele schade te beperken gedurende de procedure, hetgeen als een verzwarende omstandigheid wordt beoordeeld. **Bijgevolg besluit zij om het totale boetebedrag met 500 EUR te verhogen naar 9 700 EUR.**

III.2.4. Afstemming met het maximumbedrag

121. Zoals reeds eerder geoordeeld⁷⁵ en overeenkomstig artikel 83.3 AVG mag de totale geldboete niet hoger zijn dan die voor de zwaarste inbreuk. *In casu* is de Geschillenkamer voornemens de volgende geldboetes op te leggen:

- Betreffende de inbreuk op de rechtmatigheid (artikel 5.1.a *juncto* 6.1 AVG en artikel 5.2 AVG): **8 000 EUR;**
- Betreffende de inbreuk op de minimale gegevensverwerking (artikel 5.1.c AVG): **1 200 EUR;**

⁷⁵ Zie hiervoor randnummer 110 en 117.

- Gezien de verzwarende omstandigheden wordt het totaalbedrag van de boete verhoogd met **500 EUR**.

Aldus bedraagt de totale geldboete **9 700 EUR**, hetgeen ruim onder de maximale boete van **20 miljoen EUR** is.

III.2.5. Doeltreffendheid, redelijkheid en afschrikkend effect

Doeltreffendheid

122. Overweging 148 AVG benadrukt dat administratieve geldboeten moeten worden opgelegd “[m]et het oog op een krachtiger handhaving van de regels van deze verordening”. De opgelegde geldboete moet daarom hoog genoeg zijn om deze doelstelling te verwezenlijken.

De Geschillenkamer oordeelt dat de geldboete van 9 700 EUR geschikt is om de fundamentele beginselen waarop inbreuk werd gemaakt krachtig te handhaven.

Evenredigheid

123. Het beginsel van evenredigheid houdt in dat de bedragen van de geldboeten niet onevenredig mogen zijn aan de nagestreefde doelstellingen en dat de opgelegde geldboete evenredig moet zijn aan de inbreuk, in zijn geheel gezien, met inachtneming van met name de ernst ervan.

124. *In casu* werd één betreffende inbreuk als zwaar en één betreffende inbreuk als lage zwaarte beoordeeld. Overeenkomstig par. 60 van de EDPB Richtsnoeren dient de Geschillenkamer:

- bij zware inbreuken het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vast te stellen op een punt tussen de 20 en 100% van het toepasselijke wettelijke maximumbedrag.⁷⁶ De Geschillenkamer heeft het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vastgesteld op **20% van het wettelijke maximumbedrag** dat is opgenomen in artikel 83.5 AVG en heeft hierbij vooral rekening gehouden met het gebruik van camera's in een verhuurd eigendom, met een inbreuk op de waardigheid van de studenten en een effectief ‘*chilling effect*’ in hoofde van de klager door meerdere tussenkomsten van de verweerder op basis van de *real time* of *a posteriori* consultatie van de beelden, maar ook met het gegeven dat de verwerking beperkt is tot één studentenhuis van acht studenten.
- bij inbreuken van lage zwaarte, het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vast te stellen op een punt tussen de 0 en 10 % van het toepasselijke wettelijke maximumbedrag. De Geschillenkamer heeft het uitgangsbetrag voor de verdere berekening vastgesteld op **3% van het wettelijke maximumbedrag** dat is opgenomen

⁷⁶ EDPB – Richtsnoeren 04/2022 voor de berekening van administratieve geldboeten krachtens de AVG, v2.1 van 24 mei 2023, randnummer 60.

in artikel 83.5 AVG en heeft hierbij vooral rekening gehouden met het feit dat de voordeur van de burens en de openbare weg gefilmd werden zonder enig nuttig effect voor het doel van de verweerder, maar waarbij de camera's niet in hoofdzaak hierop gericht waren, waardoor de verzameling van herkenbare persoonsgegevens eerder beperkt lijkt te zijn en met het feit dat de verweerder geen enkel gebruik lijkt gemaakt te hebben van deze beelden en hier ook geen belang bij lijkt te hebben.

125. De Geschillenkamer houdt echter ook rekening met de omzet van de verweerder, waardoor zij **slechts 0,2% van de uitgangsbedragen** gebruikte voor de berekening van de boetes.
126. Daarenboven heeft de Geschillenkamer bepaalde gedragingen van de verweerder in rekening genomen als verzwarende omstandigheden, wat een **verhoging van afgerond 5% van het totale boetebedrag** betekent.

Afschrikkend effect

127. Bij het opleggen van een geldboete houdt de Geschillenkamer rekening met zowel de specifieke als de algemene afschrikking. Een geldboete is afschrikkend wanneer de boete een particulier ervan weerhoudt om de in het EU-recht opgenomen doelstellingen en regelingen te schenden.

Het afschrikkende karakter van de boete moet twee dimensies hebben. Het moet de persoon aan wie de boete wordt opgelegd ervan weerhouden de inbreuk in de toekomst te herhalen, maar het moet ook andere personen ervan weerhouden het inbreuk makende gedrag van de eerste persoon te herhalen.

128. Verschillende factoren bepalen de afschrikkende werking van een boete: de aard en het bedrag van de boete en de waarschijnlijkheid dat de boete wordt opgelegd, zijn in dit opzicht doorslaggevend. Een boete moet hoog genoeg zijn om een aanzienlijke financiële impact te hebben op de onderneming die de inbreuk pleegt, terwijl de boete in verhouding moet staan tot de ernst van de inbreuk. Met andere woorden, het criterium van afschrikking overlapt met dat van doeltreffendheid.
129. Het bedrag van de administratieve boete blijft evenwel voldoende afschrikkend om te voorkomen dat de verweerder haar inbreuk op de regels van de AVG herhaalt. Bovendien is het ook bedoeld om andere ondernemingen ervan te weerhouden soortgelijke inbreuken te plegen. Deze boete, die evenredig is aan de ernst van de inbreuk en rekening houdt met de omzet van de verweerder, is bedoeld om zowel een specifieke als een algemene afschrikkende werking te hebben.

III.2.6. Reactie van de verweerder

130. De verweerder kreeg de gelegenheid om te reageren op de voorgenomen administratieve boetes. Zij deed dit op 19 juli 2025.

131. De verweerder suggereert dat de verzwarende omstandigheden eerder verzachtende omstandigheden zouden moeten zijn en verwerpt de argumentatie van de Geschillenkamer inzake

- i. de medewerking van de verweerder van artikel 83.2.f AVG⁷⁷ omwille van:
 - De medische toestand van de zaakvoerder van de verweerder sinds eind 2022,
 - Het niet tijdig betrekken van de dochter van de zaakvoerder in de procedure,
 - De volle medewerking van de dochter van de zaakvoerder vanaf dat zij op de hoogte was van de procedure,
 - Vermeende communicatiefouten van de Geschillenkamer tijdens de procedure.
- ii. de wijze waarop de GBA kennis heeft gekregen van de inbreuken van artikel 83.2.h AVG⁷⁸ omwille van:
 - het standpunt van de lokale politie dat alles in orde zou zijn met de camera's en dat slechts één student klachten zou hebben,
 - het opstarten van de bemiddelingsprocedure en de éénzijdige actie van de klager om ondanks deze bemiddeling een klacht in te dienen.
- iii. het uitblijven van maatregelen die de minimale gegevensbescherming positief zou beïnvloeden van artikel 83.2.d AVG⁷⁹ omwille van:
 - het niet meer consulteren van de beelden nadat de haag op de scheiding met de burens en de bomen aan de straatzijde, waardoor het niet eerder was opgevalen dat de openbare weg en het eigendom van de burens, inclusief de toegangsdeur, in beeld werden gebracht.

132. De verweerder acht de voorgestelde boetes buiten proportie omwille van:

- het achteraf ontstaan van de situatie dat het eigendom van de burens, inclusief de toegangsdeur, en de openbare weg werden gefilmd,
- de bereidheid tot volledige medewerking van de dochter van de zaakvoerder zoals gesteld bij de start van de hoorzitting, waardoor een afschrikkende effect niet nodig is,
- de hoogte van de totale boete, die 30% van de jaarmarge bedraagt en een impact zou hebben op de continuïteit van de inspanningen om de studentenkamers te onderhouden en veilig te houden.

⁷⁷ Zie hiervoor randnummer 119 van deze beslissing.

⁷⁸ Ibid.

⁷⁹ Ibid.

133. De verweerder kan de cijfers van het vennootschap van 2024 nog niet meedelen aangezien het boekjaar nog niet werd afgesloten.

III.2.7. Beoordeling van de Geschillenkamer aangaande de reactie van de verweerder op de voorgenomen administratieve boetes

134. Aangaande de beoordeling van de medewerking van de verweerder met de GBA overeenkomstig artikel 83.2.f AVG, wijst de Geschillenkamer erop dat deze bedoelde medewerking niet kadert in de procedure op tegenspraak, tijdens dewelke de verweerder de volledige vrijheid heeft haar verweer te voeren op de manier waarop zij wenst, maar wel op de medewerking van de verweerder met de Inspectiedienst.
135. De Inspectiedienst stelde vast dat de verweerder moeilijk te bereiken was en slechts reageerde op haar vragen na een rappel. Daarnaast stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder twee van de elf vragen van de eerste vragenlijst en vier van de elf vragen van de tweede vragenlijst niet heeft beantwoord. De Geschillenkamer stelt daarenboven vast dat de verweerder op vier van de elf vragen van de eerste vragenlijst niet inhoudelijk antwoordde: de verweerder wist niet precies wanneer de verwerking van de beelden is begonnen en verwees naar de installateur; de verweerder antwoordde dat er maar één camera in de keuken is op de vraag naar de finaliteit van de camera's; de verweerder antwoordde met een AAE-nummer op de vraag om de voorafgaande aangifte van de plaatsing door te sturen en tenslotte antwoordde de verweerder met de oorzaak van het zicht bij de burens in plaats van aan te geven of zij bereid was het zicht van de camera aan te passen zodat de eigendom van de burens niet meer zou worden geregistreerd.
136. De antwoorden die wel werden gegeven, waren zeer kort en inhoudelijk beperkt, zonder dat iets werd aangetoond met enig document. Er werd evenmin enige actie ondernomen om de verwerking aan te passen, stop te zetten of te schorsen tot deze uitspraak. Het is slechts wanneer sprake is van een boete in het sanctieformulier dat de verweerder heeft besloten alle opnames stop te zetten tot de Geschillenkamer een beslissing heeft genomen.
137. Zoals de verweerder zelf aangaf in haar reactie op de voorgenomen administratieve boetes⁸⁰, liep deze procedure niet tegen de zaakvoerder, zoals de Inspectiedienst suggereerde, maar wel tegen de vennootschap van de zaakvoerder, die eigenaar is van het pand.
138. Tijdens de vragen van de Inspectiedienst wees de zaakvoerder op haar nood aan hulp om de beelden te kunnen bekijken.⁸¹ Tijdens de hoorzitting verklaarde de verweerder

⁸⁰ Bijlage Verweer – Camera's bij stuk 84 Re_Sanctieformulier, punt 1.

⁸¹ Bijlage camera bij Stuk 30, Antwoord 2 van de VV van 21 oktober 2023, vraag 4.

eveneens dat de zaakvoerder al 2 jaar de beelden niet meer kon bekijken gezien haar medische toestand en gezien ze haar inloggegevens verloren was. In de reactie op de voorgenomen administratieve boetes wees de verweerder nogmaals op de medische toestand van de zaakvoerder. De Geschillenkamer stelt echter vast dat de verweerder voor de installatie en de hulp bij het bekijken van de beelden beroep doet op de diensten van de installateur, waarnaar de verweerder twee maal verwijst als antwoord op de vragen van de Inspectiedienst.⁸² Daarenboven stelt de Geschillenkamer ook vast dat er een tweede zaakvoerder staat geregistreerd in het vennootschap.⁸³ Tenslotte wijst de Geschillenkamer op de reactie van de dochter van de zaakvoerder op de eerste vragenlijst van de Inspectiedienst aan de zaakvoerder. In deze reactie stelde de dochter van de zaakvoerder: *“Omwille van medische redenen en haar welverdiende pensioen heeft ze mij gevraagd om een deel van het beheer van de studentenkamers op mij te nemen. Het beheer van de camera’s behoort **niet** tot mijn takenpakket.”*⁸⁴ Aangezien de zaakvoerder een deel van de beheerstaken van het studentenhuis reeds voor het inspectieonderzoek had doorgegeven, maar het beheer van de camera’s expliciet niet had doorgegeven, stelt de Geschillenkamer vast dat de medische toestand van de zaakvoerder geen belemmering vormde voor het beheer van de camera’s ten tijde van het inspectieonderzoek.

139. De Geschillenkamer oordeelt dat het gebrek aan technische kennis of de medische toestand van één zaakvoerder geen verzachtende omstandigheid is aangezien de zaakvoerder beroep kon doen op de installateur, zoals ze in het verleden had gedaan om de beelden te bekijken, op de tweede zaakvoerder en op haar dochter, die reeds een deel van het beheer van de studentenkamers op zich had genomen. Daarenboven is het een normale gang van zaken voor een rechtspersoon die geen expertise heeft in een bepaald domein om een beroep te doen op gekwalificeerd personeel. Gezien de medische toestand van één zaakvoerder geen beperking was voor het verhuur van de studentenkoten, oordeelt de Geschillenkamer dat dit ook geen beperking kan zijn voor het beheer van de camera’s, waarvan de medewerking tijdens een controle van de betrokken toezichthouder, *in casu* de Inspectiedienst, deel van uitmaakt.
140. De verweerder stelt ook dat de dochter van de zaakvoerder niet tijdig betrokken was in de procedure. De Geschillenkamer stelt echter vast dat het de dochter van de zaakvoerder was die de bemiddelingsprocedure heeft uitgevoerd in naam van de zaakvoerder. De dochter van de zaakvoerder was dus al betrokken bij de problematiek nog voor de klacht werd ingediend bij de GBA. Daarenboven is het niet aan de

⁸² Bijlage Scan 0004 bij stuk 27, Antwoord van VV, 10 oktober 2023, vraag 4 en vraag 11.

⁸³ Consultatie van de Kruispuntbank der Ondernemingen op datum van 18/04/2025. Ook in de jaarrekeningen van de verweerder wordt telkens een tweede bestuurder opgenomen.

⁸⁴ Stuk 21, Eerste reactie van de VV – syndicus van 26 september 2023.

Inspectiedienst, noch aan de Geschillenkamer om tussen te komen in de interne regeling van het vennootschap om te bepalen wie juist wanneer moet worden aangeschreven. Het is aan de zaakvoerder om te bepalen wie in de organisatie welke taken opneemt, niet aan de GBA.

141. De Geschillenkamer oordeelt dat het gebrek aan medewerking van de verweerder met de Inspectiedienst, ondanks de argumentatie van de verweerder van het tegendeel, een verzwarende omstandigheid uitmaakt in het kader van de onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens.
142. Aangaande de beoordeling van het kennis nemen van de inbreuk door de GBA van artikel 83.2.h AVG wijst de Geschillenkamer erop dat de verweerder met geen enkel stuk aantoonst dat de lokale politie de boodschap zou gegeven hebben dat de camera's 'in orde' waren, waardoor de Geschillenkamer niet kan nagaan wat precies volgens de politie in orde was met de camera's.
143. Daarenboven stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder reeds voor deze boodschap van de lokale politie kennis had van de beslissing van de Geschillenkamer van 2 april 2019⁸⁵ (waarin zeer duidelijk staat vermeld dat minstens de camera in de gemeenschappelijke keuken een inbreuk is op de AVG) en van de bezorgdheden die door de klager en de Eerstelijnsdienst werden opgeworpen tijdens de bemiddeling.
144. De Geschillenkamer stelt daarenboven vast dat de Inspectiedienst door middel van haar vragen duidelijk wees op bepaalde problematische verwerkingen, zoals eveneens een verwijzing naar de beslissing van de Geschillenkamer van 2 april 2019 en de vraag wanneer de verweerder plande actie te ondernemen om camera's weg te nemen of het bereik van camera's aan te passen.
145. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder tijdens de bemiddeling en tijdens het onderzoek van de Inspectiedienst genoeg signalen had ontvangen om de boodschap van de lokale politie dat de camera's in orde zouden zijn, voor zover deze boodschap al zou zijn gegeven, niet zomaar voor waar aan te nemen als het gaat over de toepassing van de AVG. Daarenboven toont de verweerder niet aan wat de lokale politie net beschouwde als 'dat alles in orde zou zijn'. De Geschillenkamer oordeelt dat de houding van de lokale politie niet kan weerhouden worden als een verzachtende omstandigheid.
146. De Geschillenkamer wijst er ook op dat enkel de klager deel uitmaakte van deze procedure en dat het dus geen standpunt kan innemen over eventuele andere klagers of betrokkenen die geen klachten hebben. Voor de start van de bemiddeling is immers te lezen dat de klager niet alleen stond in zijn klacht en dat getracht werd samen met de andere studenten een geschikt moment te vinden om samen te zitten met de

⁸⁵ Geschillenkamer, beslissing ten gronde 03/2019 van 2 april 2019.

verwerkingsverantwoordelijke, wat niet is gelukt.⁸⁶ De Geschillenkamer wijst er ook op dat de bemiddelingsprocedure niet in de weg staat om een klacht in te dienen. Daarenboven blijkt uit het dossier duidelijk dat de verweerder niet zinnens was tijdens de bemiddeling enige aanpassing te doen aan de opstelling van de camera's, aangezien ze dit ook niet heeft gedaan na de klacht, tijdens het inspectieonderzoek of tijdens de procedure ten gronde.

147. De Geschillenkamer oordeelt dat de boodschap van de lokale politie, de bewering dat de klager alleen zou staan in zijn klacht en het feit dat de klager een klacht indiende op het moment dat een bemiddeling bezig was, niet kunnen worden weerhouden als verzachtende omstandigheden, maar daarentegen bijkomend wijzen op een onwil van de verweerder om de kern van het probleem, met name de onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens meteen bij de kennisname hiervan aan te willen pakken.
148. Aangaande het uitblijven van technische en organisatorische maatregelen van artikel 83.2.d AVG, wijst de Geschillenkamer erop dat het niet consulteren van de beelden door de verweerder nadat de haag en de bomen werden verwijderd, niet betekent dat er geen verwerking van persoonsgegevens was. De beelden werden nog altijd opgenomen, ze werden nog altijd opgeslagen voor een bepaalde periode en ze waren nog altijd toegankelijk voor de verwerker en de installateur. Daarenboven konden de betrokkenen, *in casu* de burens en de gebruikers van de openbare weg, op geen enkel moment weten dat de beelden niet werden bekeken.
149. De Geschillenkamer wijst er ook op dat de verweerder in antwoord op de Inspectiedienst verwees naar maatregelen die genomen konden worden door de installateur, zonder deze echter te contacteren om de verwerking aan te passen. Om de beelden te consulteren, nam de verweerder echter wel contact op met de installateur, wat erop wijst dat er contact was en dat er ingegrepen kon worden.
150. De Geschillenkamer oordeelt dat het uitblijven van enige technische of organisatorische maatregel verzwarende omstandigheden uitmaken in het kader van de onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens.
151. Aangaande de proportionaliteit van de boete, herhaalt de Geschillenkamer dat het achteraf ontstaan van een bijkomende verwerking van persoonsgegevens van derden, *in casu* de burens en de gebruikers van de openbare weg, wijst op een gebrek aan opvolging van de verwerking van de persoonsgegevens en op een niet-transparante verwerking van persoonsgegevens van deze derden omdat zij op geen enkele manier op de hoogte waren of konden zijn van de verwerking van hun persoonsgegevens. Daarenboven heeft de

⁸⁶ Mail van 8 november 2022 om 20:43, mail van 18 november 2022 om 07:44, mail van 7 december 2022 om 10:49 en mail van 24 januari 2023 om 14:50 in bijlage bij stuk 1, Klachtenformulier van 20 april 2023.

verweerder geen enkele maatregel genomen tegen deze verwerking op het moment dat de Inspectiedienst haar hierop wijst.

152. De Geschillenkamer wijst er ook op dat de bereidheid en de volle medewerking van de dochter van de zaakvoerder, die nochtans reeds betrokken was in de bemiddeling, evenmin heeft geleid tot een aanpassing van de verwerking van persoonsgegevens, ondanks de reeds bekende beslissing van de Geschillenkamer van 2 april 2019⁸⁷ tijdens de bemiddeling. Daarenboven werden evenmin maatregelen genomen op het moment dat de dochter van de zaakvoerder werd betrokken door de Geschillenkamer in de procedure op tegenspraak. Het is pas wanneer de Geschillenkamer een sanctieformulier uitzendt met het voornemen om de verweerder een boete op te leggen, dat de verweerder overgaat tot het voorlopig uitschakelen van de camera's tot er een beslissing is.
153. De Geschillenkamer oordeelt dat het afschrikkende effect van de door haar uitgevaardigde administratieve boete wel degelijk noodzakelijk is, gezien de onwil van de verweerder om enige aanpassing uit te voeren aan een problematische verwerking terwijl de verweerder al voor de klacht op de hoogte was van bepaalde inbreuken op de AVG. Het feit dat de verwerking werd stilgelegd op het moment dat de verweerder op de hoogte werd gebracht dat zij een administratieve boete zou opgelegd krijgen, versterkt dit oordeel.
154. Aangaande de hoogte van de boete wijst de Geschillenkamer erop dat de verweerder argumenteert dat niet haar economische activiteit in het gedrang komt met deze boete, maar wel de inspanningen om de studentenkamers te onderhouden en de veiligheid van de studenten. Op geen enkele manier toont de verweerder aan dat de vennootschap in financiële moeilijkheden zou terechtkomen door de hoogte van de boete, noch dat bepaalde onderhoudscontracten of beveiligingscontracten in het gedrang komen. Daarenboven werd in de berekening van de boete reeds rekening gehouden met de beperkte economische activiteit van de verweerder.
155. De Geschillenkamer oordeelt dat de boete proportioneel is ten opzichte van de inbreuken die werden gepleegd, een noodzakelijk maar proportioneel afschrikkingseffect heeft en proportioneel is ten opzichte van de economische activiteit van de verweerder. De Geschillenkamer ziet dan ook geen elementen in de reactie van de verweerder op de voorgestelde sanctie die haar noodzaken om deze sanctie te herzien.

⁸⁷ Geschillenkamer, beslissing ten gronde 03/2019 van 2 april 2019.

III.2.8. Besluit

156. Gelet op de voorgaande beoordeling van de relevante stukken alsmede de omstandigheden eigen aan deze zaak, legt de Geschillenkamer de verweerder op grond van artikel 83.2 AVG, artikel 100, §1, 13° en artikel 101 WOG ingevolge de inbreuk op artikel 5.1.a *juncto* artikel 6.1 AVG en artikel 5.2 AVG, aangezien zij niet kan steunen op enige rechtsgrond van artikel 6.1 AVG om de camerabeelden van de vier bewakingscamera's in en rond het studentenhuus te verwerken, een administratieve boete van 8 000 EUR op.
157. Gelet op de voorgaande beoordeling van de relevante stukken alsmede de omstandigheden eigen aan deze zaak, legt de Geschillenkamer de verweerder op grond van artikel 83.2 AVG, artikel 100, §1, 13° en artikel 101 WOG ingevolge de inbreuk op artikel 5.1.c AVG, aangezien zij de openbare weg, een deel van het eigendom van de burens en de toegangsdeur van de woning van de burens in beeld brengt zonder enige technische maatregel die een dergelijke verwerking zou beperken, een administratieve boete van 1 200 EUR op.
158. Gelet op de voorgaande beoordeling van de relevante stukken alsmede de omstandigheden eigen aan deze zaak, legt de Geschillenkamer de verweerder op grond van artikel 83.2 AVG, artikel 100, §1, 13° en artikel 101 WOG ingevolge verzwarende omstandigheden een verhoging van de totale som van de administratieve boete met 500 EUR op.

IV. Publicatie van de beslissing

159. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van artikel 58.2.f AVG en artikel 100.1.8° WOG de verweerder omwille van de inbreuken op het rechtmatigheidsprincipe van artikel 5.1.a *juncto* 6.1 AVG, het verantwoordingsprincipe van artikel 5.2 AVG en het principe van de minimale gegevensverwerking van artikel 5.1.c AVG te bevelen om de verwerking van persoonsgegevens door middel van de vier bewakingscamera's stop te zetten
- op grond van artikel 58.2.g AVG en artikel 100, §1, 10° WOG de verweerder omwille van de inbreuken op het rechtmatigheidsprincipe van artikel 5.1.a *juncto* 6.1 AVG, het verantwoordingsprincipe van artikel 5.2 AVG en het principe van de minimale gegevensverwerking van artikel 5.1.c AVG te bevelen om de persoonsgegevens die werden verzameld door middel van de vier bewakingscamera's te verwijderen.

De Geschillenkamer gelast dat de verwezenlijking van deze nalevingsmaatregelen moet worden aangetoond aan de Geschillenkamer binnen een termijn van 14 dagen.

- op grond van artikel 83.2 AVG, artikel 100, §1, 13° en artikel 101 WOG de verweerder omwille van de inbreuken op het rechtmatigheidsprincipe van artikel 5.1.a *juncto* 6.1 AVG en het verantwoordingsprincipe van artikel 5.2 AVG, een administratieve boete van 8 000 EUR op te leggen.
- op grond van artikel 83.2 AVG, artikel 100, §1, 13° en artikel 101 WOG de verweerder omwille van de inbreuk op het principe van de minimale gegevensverwerking van artikel 5.1.c AVG, een administratieve boete van 1 200 EUR op te leggen.
- op grond van artikel 83.2 AVG, artikel 100, §1, 13° en artikel 101 WOG de verweerder omwille van verzwarende omstandigheden een verhoging van de totale som van de administratieve boete met 500 EUR op te leggen.
- Op grond van artikel 58.2.a AVG en artikel 100, §1, 5° WOG de verweerder omwille van de inbreuk op artikel 30 AVG te waarschuwen dat het bijhouden van een register van verwerkingen een verplichting is onder de AVG.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁸⁸. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.⁸⁹, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

(Get). Hielke HIJMANS

Directeur van de Geschillenkamer

⁸⁸ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

⁸⁹ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.